

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimki nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ograke dočelo na vse leta 25 K., na pol leta 18 K., na četrt leta 6 K. 50 h., pa en mesec 2 K. 30 h. Za Ljubljano s pošiljanjem na dom za vse 24 K., za pol leta 12 K., za četrt leta 6 K., za en mesec 2 K. Kdor budi nam posl., plača na vse leta 22 K., na pol leta 11 K., na četrt leta 5 K. 50 h., za en mesec 1 K. 90 h. — Za tuje dočelo toliko velj, kolikor znala poština. — Na naročbo brez istodobne vpošiljatve naročnine se ne osira. — Za oznanila se plačuje od petorostope peti-vrste po 12 h., če se se oznanile tiski enkrat, po 10 h., če se dvakrat, in po 8 h., če se tiski trikrat ali večkrat. — Dopolni se izvelič frankovati. — Rokopisi se ne vradijo. — Uredništvo in upravljenje je v Knafležih ulicih št. 5, in sicer uredništvo v I. nadstropju, upravnalstvo pa v pritličju. — Upravnalstvo naj se blagovolije pošiljati naročnine, reklame, oznanila, t. j. administrativne stvari.

„Slovenski Narod“ telefon št. 34.

Posamezne številke po 10 h.

„Narodna tiskarna“ telefon št. 85.

Ob odkritju Prešérnovega spomenika

v Ljubljani dne 10. septembra 1905. l.

*„Я памятникъ воздвигъ себѣ нерукотворный . . .“
ПУШКИНЪ.*

In spet stojiš med žnami, pesnik,
in spet ti gledamo v obraz.
A ti z granitnega prestola
oziraš danes se na nas.

Poznaš, Prešeren, še to mesto,
ki se blešči ti pred očmi?
Glej, tu si ljubil, trpel, pesnil
najlepše mlade svoje dni . . .

In nas, ki prišli smo se klanjat
pred kip tvoj bronasti, poznaš?
Rojaki tvoji smo in bratje,
in, pesnik ti, si naš, ves naš!

Naš bil si vedno, naš ostaneš!
Naš jezik tvoj je, naš duh tvoj.
In v naši duši si postavil
že davno živ pomnik si svoj!

In tá pomnik — pesnitve tvoje —
je dražji nego iz zlatá;
v nas stal bo, dokler ne izgine
rojak poslednji tvoj s svetá . . .

In ko ti gledamo v obliče,
ki s piedestala nas motriš,
se zdi nam, da odpiraš usta
kovinska in da govorиш.

Tod gnete pred teboj se ljudstvo,
pa gledaš pisani ta svet . . .
In spet srce se ti oživlja
in lira tvoja pojde spet.

Zvenijo strune nežno rahlo,
saj o ljubezni nam pojó.
Kdor pride mimo, te posluša.
Kakó sladkó je za uhó!

Balade in romance mične
pripoveduje spev nam tvoj.
Povodnji mož zdaj pleše z Urškoj
in zdaj gre Črtomir na boj . . .

In dalje, dalje ti zvenijo
akordi čisti v jasni dan . . .
In zdaj naraščajo močnejše
in zabučijo ko orkan:

*V sovražnike 'z oblakov
rodū naj naš'ga trešči grom!
Prost ko je bil očakov
naprej naj bo Slovencev dom!
Naj zdrobé
njih roké
sí spone, kjer jim še tezé!
Edinost, sreča, sprava
k nam naj nazaj se vrnejo!
Otrok kar ima Slava,
vsi naj si v roke sežejo,
da oblast
in z njo čast,
obilnost bodo naša last!*

*Živé naj vsi narodi,
ki hrepené dočakať dan,
da, koder solnce hodí,
prepír iz svéta bo pregnan:
da rojak
prost bo vsak,
ne vrag, le sosed bo mejak! . . .“*

Poj nam zdravice-davorije,
jasnejših, lepših dnij glasník!
Pojoč nam kaži pot k svobodi,
naš prerok, narodni vodník!

Poj nam, poj nam! Naj navdušuje
v življenja borbi nas tvoj spev!
A v srich naših odgovarjaj
stotisočeren ti odmev

ob Savi, Muri, Dravi, Soči,
kjer naša Adrija šumí,
po vseh ravninah in planinah,
kjer jezik naš se govorí!

Poj, kak je lepa domovina,
ta draga, stara naša last,
kak svet je boj za prava njena,
za nje svobodo, njeni čast!

Poj nam in trdno stoj ko skala,
duhá slovenskega ti lik,
podoba poezije naše
in narodne moči pomnik!

Stoj, genij, in govorí bratom:
Le ideali vžigajo
življenje pravo v prsih naših
ter dušo v večnost dvigajo.

A. Aškerc.

Slovenski genij.

Napisal dr. Ivan Prijatelj.

... v zlatih črkah slava se bo brala od naroda do naroda tvojega imena.

Prešeren.

Prešeren ... S čutom narodne pobožnosti naj izgovori slednji Slovenec to ime in zaveda naj se, da je izgovernil ime "svojega srca gospoda."

Ko je slovenski narod še ležal v povojih, ko še ni mogel gibati svojih udov, ko še ni mogel govoriti in je ječjal prve okorne stavke, ko mu je ozko, tesno obzorje otroške sobice, kamor so ga bile zaprle "skrbne" dojilje, še oklepalo misel in omejevalo fantazijo, takrat je Prešeren hodil po slovenski zemlji s trdnim, zastavnim krokom zavestno nacionalno pot namesto vsega naroda. Za ves narod je govoril, mislil za celokupno slovensko dušo, davačoč duška njenim čuvstvom in sklepajoč zvezo z evropsko kulturo v imenu mladega naroda, ki je imel priti.

Deviška in skoro nedotaknjena kakor neodkrit priroden zaklad je ležala pred njegovim prihodom slovenska duša in čakala, da se zbudi njen kralj Matjaž ter jo povede na solnčno pot kulture. Trebili so pot do nje sluteči raziskovalci tudi pred Prešernom. Vhoda do nje je iskal plemeniti baron Cojz, na poti in v žarki ljubezni do nje je izgorela ogojlevita duša Linharta in za njo se je "vbadal in vpiral" dobrodušni skrbni Vodnik. A vse to so bili le poizkusi, in mlađi, nastopajoči narodni heroj ni mogel "hoditi" za nobenim, niti za Vodnikom ne. Direktivo je čutil edino v svoji duši. Ali v tej krasni duševni organizaciji so se bile utelesile pod ugodno zvezdo najboljše in najlepše moči slovenskega plemena in se zdržale v genialno strukturo. S tem dragocenim duševnim zakladom se je mogel smelo podati v tujino, zakaj ni mu mogel biti odvzet. Veliki kulturni svet mu je ta prirodni demant samo izbrusil v sijajen brilant. In poslej je ta brilant rezal, zbiral dăševne žarke in jih razkošno razsipal. Razrezal je vsa otemnjena in opršena stekla, ki je bil že njimi obdan slovenski duh, in dobil je razgled iz oči v oči s prirodo samo in njenimi vekovečnimi vprašanji. — Mi vemo, da se je Prešeren otresel vseh duševnih hipnoz in da je "sam šel skoz življenja zmude." Odločil se je za to trnjevo pot, dasi je vedel in povedal že v eni svojih prvih pesmi: "Slovo od mladosti," kaj ga čaka. Čakalo ga je preganjanje oblastnikov, mandarinov in boncev, čakale so ga pa tudi vse notranje bridkosti ki se jim ne izogne nihče, kdor gre po strmi, samostojni poti duha, živeč se od sadja z drevesa spoznanja: razočaranje, prevara, obup. A on je vedel, da so na tej in isti poti duševne samodelnosti obenem tudi užitki nadje in svetih razgledov, pa se ni strašil vzeti na svoje rame križ, ki ga je dobil od slovenskega plemena s svojo samoniklo dušo, ter iti že njim skozi "pekél, al nebo." Kakor Prometej ogenj na zemljo je prinesel Prešeren iskro misli med svoj narod in kakor Prometej je bil za

to kaznovan s tem, da mu je kragulj kljuval srce "od zore do mraka, od mraka do dne."

Moško in pogumno je nosil breme duševne osamelosti. In ko je hipnotiziran duhom, ni klonil kot osebnost, ampak kot produkt časa in kraja. Usoda mu ni prizanesla niti z najbridkejšim spoznanjem, da ne more primiriti in združiti svojega idealizma s katoličnostjo slovensko realnostjo. — Ko je prišel nositelj narodne češke misli — Palacký v podobni duševni položaj, je našel oporo in trdna tla v domači zgo-

Prešeren je bil obdarovan z neavadno bogatim, slovenskozdravim, dovetnim in održivim čuvstvom. Umel se je potopiti globoko v čuvstvovanje preprostega naroda in pisal Vrazu, da sklada pesmi, "ki bodo kmetiškim fantom dopadle". Posodil je svojo gibčno besedo šegavi slovenski deklici in vili v krepke verze to, kar ji govoril, "oče stari, stari oče, sivi mož", trda grča, slovenski kmet. V ljubezni, tem "perpetuum mobile" človeškega rodu se je odzvala v njem kakor na občutni membrani vsaka nijansa od boječe prve

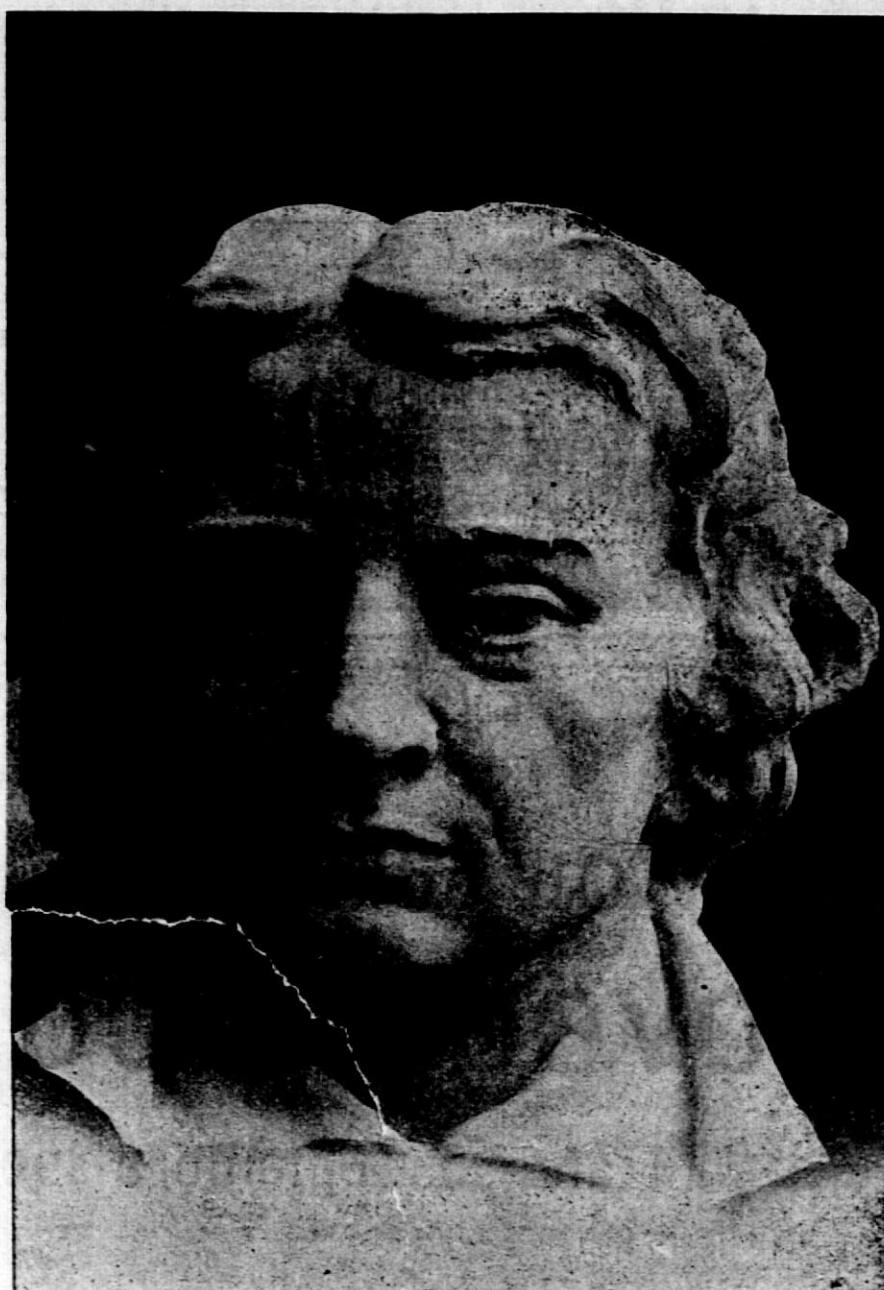
Zlasti pa so dobili obliko v Prešernovi poeziji bogati in neizmerno komplikirani fakti njegove duše: objekti pisanega sveta, stokrat odmevani v njegovih čuvstvih in nekatere sijajne kristalizacije iz čuvstev v misli, dasi to poslednje niti slovenska niti slovenska najmočnejša stran. Iz za vse te svoje in narodne duševne akte je znal najti njegov duh polnozvočne, jasne simbole in prisopobe, dihajoče blagodejno realnost in življenje. Za vse te najfinje dihe slovenske duše je znal s svojim pirojenim okusom najti izraze v jeziku,

rahjal je zanjo, iz katere je v manj nego sto letih vzrastel "grm vetroč" lepe slovenske literature, na katerem se sedaj lahko "vršiči v šepetu poljubujejo", kakor je rekel Kette, ki je najbolj spoznal in sam najbolje čutil.

Umevno je, da se je duh, ki je stal narodni duši tako blizu, tudi globoko zavedal celokupnih potreb in bodočnosti naroda ter svoje naloge v njem. Prešeren ni bil nikak agitator, za to je bil preintenzivne, prenotranje nature. A on si je bil o bodočnosti svojega naroda tako na jasnem in trdnem, da ga niso mogle prekreniti vse mladostnofantastične ideje velikih okvirov brez vsebin. On je vedel za svoj narod samo eno sredstvo, ki ga more rešiti propada in mu zagotoviti bodočnost: svobodna izobrazba na podlagi izobraženega narodnega jezika. Pregloboko je čutil in vpošteval razvitek stvari samih in tok prirode, da bi bil eksperimentiral preko nje z narodno bodočnostjo. Poznal je zgodovino in usode narodov ter vedel kako so propadali največji ekstenzivni rodovi, a mali, intenzivni, misleči na svojo vsebino, ne samo na svoje meje se orhanjali; in naj so tudi začasno izgubljali znanje politično samostojnost, v svoji neumljivi, notranji vsebini so ostali svobodni in pogumno gredo pod to ali drugo vnanjo zastavo nasproti velikemu sodnjemu dnevu narodov, ob katerem bo splošnočloveška kultura (to nzw.) v ognu prosvetne konurence preizkusila vse svoje delavce in ločila kulturno-zrele in zmožne od nezrelih in nezmožnih.

Zanašati se na svoje lastne moči, to je bil Prešernu prvi narodokulturni cilj. A bil mu ni edini. Preveč je sam na sebi čutil, kako so tudi v duševnem razvituvaču važni, pospešujoči in duševno sorodni vplivi, da bi bil kdaj postal "separatist". Ne, Prešernovega širokega, uravnoteženega duha ni mogče spraviti v nobeno ozko in strmo strugo in naj bi se imenovala tudi "kranjski separatizem". Ako je odklanjal socialno-politično vseslovenanstvo in ilirštvo, je to delal, ker je to takrat bila pač samo ideja biez glavnega pogoja realizacije: socialnopolitične podlage. Zato pa je s tem večjo ljubezijo težil po dotiski s sorodnim razvitim slovanskim duhem. Smelo si upam trditi, da v tako ozkem duševnem edinstvu s slovanskimi najboljšimi duhovi nismo bili v nobeni dobi naše literature, kakor takrat, ko je v tridesetih letih prejšnjega stoletja Prešeren v svojih najzrelejših pesmis sklenil krasno kulturno zvezo: Mickiewicz-Kollar-Prešeren. — Prešeren je postavil Slovence na trdne, ker kulturne noge, zavedajoč se, da čim bolj bodo kulturno rastli, tem bolj se bodo po prirodnih zakonih asimilacije sorodnih organizmov bližali večjim slovanskim družinam. Prešernov nazor je obveljal; in vsakdo iz nas, ki je občutil vpliv slovenske kulture in ne samo slovenskih fraz, čuti njegovo silno življensko moč v sebi. Kultura je, ki zdržuje in

Dalje v prilogi.

Glava Prešernovega kipa.

dovini, v tem hramu narodnega genija. Zaslužjeni Slovenec tudi tega zavetišča ni imel. Imel je samó sebe, zato se je zaprl vase in "trpel brez miru."

A sedaj imamo podlago narodne prosvete. Zgodovina Prešernovega duševnega življenja je temelj in podlaga slovenskega kulturnega mišljenja. Njegove duševne peripetije morajo poznati slednji Slovenec, ki samostojno išče svojo pot in hoče vedeti, česa se mu je ogibati in kam ima trdno zastaviti nogo.

"prošnje", notranjega hrepenenja pod njenim "oknom", kjer mlada duša kopri ko drhteče "strune", — do moškoresigniranega "slovesa" in otožbe prevarjenega draženja mladih zaročencev do najglobjih in najstalnejših ženskih čuvstev materinske sreče. Najdaljnjeji, najrahlejši dih "sile spomina", ki o njem "komaj se ve", se je zaznamoval na gladini njegove občutne duše. Igrivi slovenski humor in rezki dovtip, kakor tudi pekoča satira, vsa dolga skala naših zdravih čuvstev je našla v Prešernu svoj klasičen izraz.

ki se je pred njim rabil skoro izključno le v molitvenikih in utilitarnih bukvah. Čudovit in v zgodovini svetovne literature skoro osamljen je slučaj, da se je človek, živeč v kraljestvu idej in komplikiranem labirintu čuvstev, mogel tako potapljati v stavbe jezika, ki je živel samo še v razvalinskih odlomkih cerkvene literature in v gluhih "rovtah", "kjer govoriti dosti več ne znajo pastirji samski, ko imena črede". Prešeren je položil umetniškemu slovenskemu jeziku tako visoko in genialno podlago, kakor je bil visok njegov genij, raz-

LISTEK.

Prešernov spomenik in njegov ustvarjalci Ivan Zajec.

Jutri se razkrije največji in najlepši spomenik, kar jih je dosegel postavljal slovenski narod. Pridržuje si, da o tem umotvoru po razkritju priobčimo natančnejšo estetično oceno, se nam zdi umestno, da seznanimo slovensko javnost vsaj nekoliko s tem spomenikom in pred vsem z njega ustvarjalcem.

Akademični kipar Ivan Zajec se je rodil v Ljubljani dne 15. julija 1869. leta in sicer na Vožarski poti v hiši, ki jo je sezidal njegov oče. Mati Josipina, rojena Valand, mu je umrla, ko je bil Zajec še otrok, ali oče je skrbno pazil na svojega sinka, ki je že v ljudski šoli kazal svojo nenavadno nadarjenost, in ga je vzel k sebi kot vajenca. Umetnikov oče, Franjo Zajec, je bil namreč sam odličen kipar in rezbar, ki se je izšolal v Monakovem in si pridobil velik umetniški ugled na Kranjskem. Franjo Zajec je napravil med

drugimi deli portret škofa Wolfa, ki je v stolni cerkvi, kip škofa Slomška za Maribor, kip škofa Legata za Naklo, kipa sv. Mohorja in Fortunata na ljubljanski stolni cerkvi. Tudi umetnikovi stricji so bili kiparji in so izvršili mnogo imenitnih del.

Ivan Zajec je imel brata Frana, ki je bil jako nadarjen, a je zgodaj umrl, in sestro Josipino.

Ostat je pri svojem očetu do njegove smrti. Franjo Zajec je umrl, ko je bil Ivan star 18 let — in ker ni prav ničesar zapustil, je bil mladi umetnik največji revez.

V teh težkih urah mu je priskočila na pomoč blaga gospa, kateri se klanja v hvaležnosti vsa kranjska dežela, ker je največja izmed vseh živečih dobrotnic. Gospa Josipina Hotschevarjeva v Krškem se je zavzela za Zajca in da je Zajec odličen umetnik, za to moramo biti hvaležni neizčrpni dobrotnivosti gospa Hotschevarjeve.

Ves čas, kar je Zajec študiral, dolgh osem let, ga je podpirala gospa Hotschevarjeva in mu tudi kasneje z umetniškimi naročili šla na roke.

L. 1888. je šel Zajec na Dunaj. Ker ni bilo v "Avstrijskem muzeju" več prostora, je vstopil v umetniško strokovno šolo, kjer je ostal eno leto, potem pa je bil sprejet v akademijo obrazilnih umetnosti. Že drugo leto je dobil Zajec kompozicijsko nagrado — srebrno svetinjno in dva cekina za delo "Bonifacij seká Vodana hrast." Germansko nalogu je najbolje rešil — Slovan! V splašni kiparski šoli pri prof. Hellmerju je izdelal Zajec prvo naročilo za javnost, "Sv. družino" za frančiškansko cerkev. V specijalni šoli pri prof. Kundmannu je izvršil Zajec kompozicijo "Prestrašeni satir" in je dobil zanjo "Spezialschulpreis" v znesku 400 K. To delo se nahaja v ljubljanskem muzeju.

Naslednje leto je Zajec modeliral grupo "Angel varih". Ker ni imel denarja, da bi dal to grupo vliči, jo je ponujal raznim dunajskim cerkvam; ponujal jo je zastonj, a ni ničesar opravil. Se pogledati je ni hotel nihče priti. To je Zajec tako razburilo, da je krasno delo — razbil.

Tretje leto je modeliral Adama in Evo, katero delo je shranjeno v ljubljanskem muzeju. To leto (1897) je

dovršil Zajec akademijo in je začel delati kot samostojen umetnik.

V teh osmih letih svoje samostojnosti je Zajec izvršil celo vrsto umetniških del. Prvo naročilo mu je dal šentjakobski župnik g. kanonik Ivan Rozman, ki mu je bil sploh vedno naklonjen. "Izpremenjenje na gori Tabor" je relief, ki je vzdahn nad glavnimi vratmi šentjakobske cerkve v Ljubljani.

Z Dunaja se je Zajec preselil v Monakovo, kjer je za župno cerkev v Krškem izdelal štiri reliefs in dva metra visoko Madono. Vse te iz mramorja izdelane umetvore je naročila in plačala gospa Hotschevarjeva, za katere privatni park je Zajec tudi napravil kip cesarice Elizabete.

Ko so bila izvršena ta dela, je Zajec prepotoval Italijo in se potem naselil na Dunaju.

Ravno tedaj se je bil v Ljubljani osnoval odbor za Prešernov spomenik, ki je l. 1898. izdal oklic na narod za zbiranje prispevkov v ta namen. Odbor je izvolil za častna predsednika Simona Gregorčiča in Josipa Stritarja, za predsednika župana Hribarja, za podpredsednika dr. Tavčarja, za tajnika mest-

nega knjigovodjo Frana Trdino in za blagajnika dr. Jos. Stareta.

Razpisanega tekmovanja se je udežilo sedem umetnikov. Jury je prisodila prvo nagrado 600 K Ivanu Zajcu, drugo nagrado 400 K J. Progarju. Tudi največji del občinstva, ki si je razstavljene osnutke ogledal, se je izrekel za Zajec oziroma Progarjev projekt, dokim se je drugi del občinstva zavzemal za Bernekerjev načrt.

Dne 27. oktobra 1900 je odbor oddal izvršitev Prešernovega spomenika Ivanu Zajcu. Edini pripomoček, ki ga je zamogel dati odbor Zajcu na razpolaganje, je bila Prešernova slika, ki jo je naslikal Kurz pl. Goldenstein in ki je last dež. šol. nadzornika Fr. Levca. Ta potret pa je naslikan iz spomina in se moral umetnik na to ozirati.

Zajec je med tem, ko se je vlival Prešernov spomenik, izdelal tudi doprsni kip Vegov v nadnaravnih velikosti. Ta kip se vlije iz brona in se razkrije prihodnje leto v Moravčah.

Zdaj je Prešernov spomenik, cigar tehničko izvršitev je nadzoroval profesor Kundmann, postavljen in se jutri razkrije. Spomenik velja okroglo 71.000 K.

trdno spaja plemena, kaos, neurejenost, zaostalost pa jih drobi in razbijja.

Prešeren je bil največji Slovenec in med svojimi rojaki najboljši Slovan.

Nad vso to krasno duševno strukturo pa kraljuje to, kar ga dviga nad ozke slovenske meje — njegova človečnost. Prešeren je bil pravi, nam tako blizi človek v trenutkih, ko je pri največjem pogumu misli postajal maloupen, ko je omahaoval, dvomil, obupaval; ko se je zamotaval v težke življenske zvezze in iz človeškega usmiljenja ostajal v njih. A bil je zopet nadčloveški, ko se je dvigal iz takšnega stanja tako visoko, da je mogel vse tolatažiti in v najmračnejših dneh prorokovati svojemu narodu „jasna vremena“, v onih hiplih, ko je za vse imel tolažbo in svetlo nadajo, a zase nobene.

Prešeren je mogel biti mislec, poet, Slovenec, Slovan, a pri tem vedno in povsod — človek, lečko bi rekli národnost vsého človeka. Zakaj stal je in iskal z najboljšimi evropskimi duhovi v eni vrsti, in ko je izrekel koncem svojega življenskega dela kratki rezultat svoj: „trpi brez miru!“ je bil to rezultat evropske misli in najnovejša beseda za človeštvo ... Prešeren je pesnik slovenske dekllice in slovenskega kmetiškega fanta, Prešeren je pesnik ljubice in matere, Prešeren je pesnik slovenskega izobraženca, kulturnega delavca, ki mu leži na sreču izobrazba in ohramitev malega nadarjenega narodiča med Alpami in Adrijom, da ne izgine v zgodovini brez sledu in uveljavljenosti; Prešeren je pesnik duševnih bojev pozne romantične, pesnik vseh iščočih in hrepenečih raztrgatih duševnih vezi in odkriti nove, lastne, slutenje perspektive, katerih sled je zapisan v človeškem srcu od vekomaj do vekomaj. Z eno besedo: Prešeren je pesnik sebe, ki je bil doslej naša edina sinetza, — naš genij. Zato je Prešeren svetovni pesnik, za nas tem večji in znamentejši, ker je naš edinec, ki je izšel iz našega plemena v veliki svet, da izpričejo o nas.

Prešeren je slovenski kulturni grb. Šimon je Slovensko je, kakor Shakespeare za Anglico, Goethe za Nemčijo, Dante za Italijo, Tolstoj za Rusijo, ne politično, ampak plemenskokulturno.

V dnevih svojih potovanj sem prehodil Evropo od enega konca do drugega. Kjerkoli sem našel v dalnjem svetu Slovenca, odtrganega za vedno od domovine, skoro pri vsakem sem videl, da ima domovino v malem vedno s seboj, ker jo ima v najboljšem, kar imamo, v drobnih knjižicah — Prešernovih „Poezij“. In povsod se je ponavljala zanimiva okoliščina: naj sem govoril s komerkoli in o katerikoli stvari v domovini, končno smo prišli vedno do Prešerena, ki je ona naša fiksna točka, od katere nezavestno vedno izhaja in h kateri se vedno vrača, ako si kulturni Slovenec. V spomin mi prihaja tu slovenski profesor, ki sem ga našel v nekem mestu in ki mi je rekel, da

Na visoki skali, dvigajoči se iz cvetja, sedi iz brona vltva muza pesništva in drži v roki lutorjev venec, da ž njim poslavljava pesnika. Muza je vitka in nežna in na pol zaprete oči ji dajejo sanjav izraz. Pod muzo stoji bronasti kip Prešernov, ki je $3\frac{1}{2}$ m visok. Prešerna je umetnik ovekovečil, ko je zamišljen v pesnikovanje. Obraz je naren po Goldensteinovi sliki ali lepo idealiziran; poteze so plemenite, izraz je duhovit, a obranjen je kranjski tipus. V tehničkem oziru sta Prešeren in muza znamenito lepo izvršena.

Na straneh spomenika sta dva reliefs. Prvemu je vzet motiv iz Prešernovega „Ribiča“. Ribič jadra ponoči na morju, da bi došel zvezdo sreče, a morske vile ga zapeljejo v nesrečo. Drugi relief predstavlja prizor iz „Krsta pri Savici“, ko se Črtomir za vedno poslavljajo od Bogomile. Tudi reliefsa sta krasno izvedena.

Skala, na kateri sedi muza, je iz bavno-granita, podstavek iz pohorskega granita. Kamnoščka dela je tako lepo izvršil ljubljanski kamnosek J. Vodnik.

Spomenik je mogočen in veličasten in dela čast velikemu Prešernu, a tudi čast umetniku Zajcu.

ima Prešerena v svoji nočni omarici in ga čita vsak večer, spominjajoč se tako svoje domovine in opravljač svojo večerno molitev pred najlepšim oltarjem našega duha.

A tudi Neslovenci iz širokega sveta, ki so slučajno vkljub nezadostnim prevodom odkrili našega Prešerena in ga vzljubili kakor enega izmed svojih poetov, so mi stresli desnico kot kulturnemu bratu, kakor hitro sem se legitimiral z imenom naroda, čigar kulturna legitimacija je podpisana z roko njega, ki naj zavestno utriplje v vsaki misli in v vsakem čustvu slednjega izobraženega Slovenca. Zakaj slovenskemu duhu je in bo vedno in vselej v — Prešernu slava!

Dragim gostom v pozdrav.

Napočil je za narod slovenski velik praznik, kakršnega še ni staval, odkar se zaveda življenja.

V sredisu Slovenije, v beli Ljubljani, se ima odkriti spomenik največjemu geniju, kar je rodila zemlja slovenska, Frane Prešernu, ki je z močjo svojega duha dvignil svoj narod na višek kulturnega razvoja, ustvarivši mu v svojih neboško lepih peszijah idealno krasen pesciški jezik, in ga s tem usposobil, da se sme s ponosom pričevati, dasi zavirajo sovražne sile njegov razvoj, med najkulturnejše narode v Avstriji in v slovenstvu vobče.

Prestolnica naša Ljubljana si je nadej praznično oblačilo in narod slovenski z vseh strani, kjer se razlega mila naša govorica, hiti v svoje središče, da proslavi dan, ko se odkrije spomenik največjemu sinu, kar jih je zibala mati slovenska, in se pokloni neuverljim manom njegovim.

Celkupna Slovenija, vse, kar čuti narodno, se to pot zbere ob spomeniku pesnika velikana, ki je v časih, ko še Slovencem niso »sijale zvezde prijaza« in ko je narod še tavjal v temi narodne nezavodnosti, pel, da »vremenski Kranjcem bodo se zjasnile, jim milše zvezde kakor zdaj sijale,« da izkaže zasluženo čast njemu, ki je bil svojemu rodu in narodne smrtne, stoletne noči prvi buditelj in ki je z nesmrtnimi svojimi umotvori vzbudil rojake svoje k novemu življenju in jih navdušil za neumorno delo na presvetem in narodnem polju.

Rojaki, ki ste se zbrali z obal sinje Adrje, s krajev, kjer hiti proti morju deroča Soča, kjer se rodi srebrna Sava, kjer šumi bistre Savine, kjer mogočno svoje valove vali kalna Drava in se druži z njo motno Muro, čast in slava varu, da ste se došli pokloniti spominiu najvrednejšega sinu, kar jih je izšlo iz sredine naroda slovenskega, čast in slava vam, saj ste proslavili ž njim i sebe samega.

Na devinski skali.

Zgodovinska povest.

Prvi del.

(Dalej.)

Juri se je porogljivo zasmehal in zbadljivo odgovoril:

„Saj ne mislim izročiti plemenitev in mestjanov oglejskemu patrijarhu, marveč samo ubijalce, tatove in zakonomlomike in za te je treba mogočnega in strogega sodnika.“

„Kristus ni tako učil,“ je skoro polglasno rekel Tomaž, a Juri se ni zmenil za njegovo opomnjo nego se zopet obrnil k Rajmondu.

„Koliko je patrijarh pripravljen plačati?“

„Šeststo oglejskih srebrnikov na leto.“

„Dobro! Naj velja kupčija za eno leto.“

Juri je stopil k oknu in gledal nekaj časa ven na morje, na katerem so svetlikali zadnji žarki zapadajočega solnca. Naenkrat se je obrnil.

„Rajmondo, jaz potrebujem še več denarja. Kaj bi patrijarh še kupil od mene?“

„Popolno sodstvo nad vsemi krioverci.“

Toda slovenski narod ne praznuje osamljen svojega velike praznika, vesoljno slovanstvo se spominja v ljubavi dne, ko odkrije najmanjši narod v slovanski družini pomnik velemožu, čigar ime se blešči med prvimi zvezdami na slovenskem obzorju.

In kakor rodni sinovi mater Slovence, prihite tudi bratje iz slobodne Srbije in iz junaške Hrvatske, ponosni sinovi Libuše in zastopniki velikega naroda ruskega, da se poklonijo manom neumrliga pesnika, ki je že v časih, ko je rodil slovenski še snival sen narodne nezavodnosti, bodril svoje rojske na delo, kličoč jim, da »snajev sveta otrokom sliši Slave« in da ho tudi Slovencem že skoro zasnil dan, ko bodo našli pot tja, kjer si Sava »sinovi presto voljo vero in postavek.«

Bratje iz slovanskih zemelj dojdejo k nam, da proslave z nami največjega genija slovenskega, in da pokažejo svetu, da smo vesi Slovani ena velika družina, ki jo spačajo v nerazdružno celoto vezi bratstva in ljubavi.

Tu ob spomeniku duševnega velikana, ki je že zdavnata postal last vsega slovanstva, se naj še tesneje sklenejo vezi, ki družijo mali narod slovenski z večimi in srečnejšimi njegovimi brati, poglobi se naj med sebojna ljubav in plemenita ideja slovenske vzajemnosti, potem bo tudi rodu slovenskemu skoro zasijala z obzorja svetla zvezda srde in sponde.

Slovenski narod je majhen in slab in jedva z naporom vseh svojih sil se more ubraniti napadov močnejših svojih sovragov; zato si mora iskat v tej svoji težki borbi opore pri svojih bratih, da mu ne klone duh in mu ne opešajo sile.

Bratje, ki ste došli, da z nami slavite velikega Prešerena, tu ob njegovem spomeniku naj se razari ideja slovenske vzajemnosti v mogočem zubelju, iz katerega bo črpal narod slovenski novih sil in moči za težak boj, ki ga bije s številnimi svojimi nasprotniki.

Oprt na moralno in dejansko Vašo podporo, bo Sovenec zagospodaval na svoji zemlji in »Zginut naši voroženki, jak rosa na solinici, zapanjujem i mi, bratje, na našoj storonci!“

Zastopniki bratskih narodov, ki ste došli k nam, da se radujete in praznjujete z nami praznik odkritja Prešernovega spomenika in da nam pokažete gorko svojo bratsko ljubav. Bodite presečno pozdravljeni, istrenno dobro došli v naši sredini!

Spored sprevodu ob priliki odkritja Prešernovega spomenika.

1. Oddelek ljubljanskega »Sokola na konjih.«

„Prijatelj Rajmondo, iz tega pa ne bo nič. Uboj, tativina in zakonolomstvo, to so ludovrstva, ki se dajo dokazati; krov je tisti, ki je tako dejanje izvršil. S krivoverstvom pa je drugače. Vi, kar vas je v službi oglejskega patrijarha, proglašate vsakega za krivoverca, ki se vam brezpogojno ne pokorava. Krivoverstvo je za vas molzna krvica in sredstvo za maščevanje. Kaj mislite, da ne vem, koliko vam je že vrglo krivoverstvo v Čedadu in v Latisani, Vi! Rajmondo, bi obsodili kot krivoverca in dal sečgati vsakega, kdor bi se ozrl za Vašo krasnooko črno sušnjo, ki je gotovo najnesrečnejše žensko bitje, odkar je Vaša last.“

„Vi bi pač radi tolažili mojo sužnjo?“ z je nekako srdito porogljivostjo vprašal Rajmondo, v čigar očeh je zasvetil plamen sovraťta.

„Jaz ne,“ se je smejal Juri a takoj zopet umolnik, ko se je njegov pogled srečal s Hasanovim pogledom.

Rajmondo je z ostrimi pogledi motril vse navzočne; kakor bi znal četi in človeških srcih, tako strepo si je vsakega ogledal. Obrnil se je tudi proti Hasanu, ki pa je ostal tako hladen in nepremičen, kakor da mu je usoda odrekla zmožnost mislit in razumevati.

I.
2. Oipošlanstvo kraljevega stolnega mesta Belgrada. — 3. Oipošlanstvo kraljevega stolnega mesta Praga. — 4. Zastopnik češkega vseučilišča v Pragi. — 5. Zastopnik klubu mladočeških poslanec na Dunaju. — 6. Oipošlanstvo hr. stolnega mesta Zagreba. — 7. Zastopnik jugoslovenske akademije znanosti in umetnosti v Zagrebu.

II.
Ljubljanska društvena godba
8. Ljubljanski »Sokol.« — 9. Brežiški »Sokol.« — 10. Celjski »Sokol.« — 11. Žalski odsek celjskega »Sokola.« — 12. Gorenjski »Sokol.« — 13. Gorški »Sokol.« — 14. Istrski »Sokol.« — 15. Jesenjski »Sokol.« — 16. K. m. niški »Sokol.« — 17. Postojanski »Sokol.« — 18. Primorski »Sokol.« — 19. Šenški »Sokol.« — 20. Tržaški »Sokol.« — 21. Zagorski »Sokol.« — 22. Hrvatska sokoška zveza. — 23. Žensko telovadno društvo.

III.
24. Akad. ferijalno društvo »Sava«, Ljubljana. — 25. Akad. tehnično društvo »Triglav«, Gradeč. — 26. Napr. akad. društvo »Sava«, Dunaj. — 27. Akad. društvo »Ilirija«, Praga. — 28. Akad. umetnično društvo »Vesna«, Dunaj. — 29. Ferial. akad. društvo »Prosveta«, Ljubljana. — 30. a) Ferial. akad. društvo »Bodočnost«, O m. ž. — 30. b) Ferial. akad. društvo »Arija«, Trst. — 31. Akad. tehnično društvo »Tabor«, Gradeč. — 32. Akad. društvo »Slovenija«, Dunaj. — 33. Zveza češkoslovenskih akademikov. — 34. Slovenska dijaška zveza. — 35. K. t. akad. društvo »Zaria«. — 36. Kat. akad. društvo »Danica.«

IV.
37. Društvo slovenskih učiteljev. — 38. Učiteljsko društvo za ormoški okraj. — 39. Zveza jugoslovenskih učiteljskih društev.

V.
40. Srbska odposlanstva, Belgrad. — 41. Podporno društvo za srpske dijake, Zagreb. — 42. Hrvatska odposlanstva, Zagreb. — 43. Zastopniki ameriških Slovencev. — 44. Stajerski Slovenci, Gradeč. — 45. Slovensko omisje, Sarajevo. — 46. Društvo odvet. in not. uradnikov, Celje. — 47. Slovensko planinsko društvo, Ljubljana. — 48. a) Dramatično društvo, Ljubljana. — 48. b) Ruski kružek. — 49. Pisateljsko podporno društvo, Ljubljana. — 50. a) Društvo književnikov in časnikarjev, Ljubljana. — 50. b) Društvo bratskih književnikov. — 51. Matica Slovenska, Ljubljana. — 52. Družba sv. Cirila in Metoda, Ljubljana. — 53. Jugoslovenski klub »Slov. besedek«, Dunaj. — 54. »Pravnik«, Ljubljana. — 55. a) Zveza slov. odvetnikov, Ljubljana. — 55. b) Mestna hranilnica. — 56. Odvetniška zbornica. — 57. Notarska zbornica. — 58. Županstvo Boeve. — 59. Županstvo Kobariš. — 60. a) Županstvo Tolmin. — 60. b) Županstvo Lokev. — 60. c) Deputacija obč. sveta v Mirnu pri Goriči. — 61. Županstvo Naklo. — 62. Županstvo Litija. — 63. Županstvo Breznic. — 64. Župan in občinski svet mesta Kranj. — 65. Župan in občinski svet dež. stolnega mesta Ljubljane.

VI.
Celjska narodna godba.

66. Trgovsko društvo »Merkur.« — VII.
67. Narodna čitalnica, Bleč. — 68. Narodna čitalnica, Brežice. — 69.

Rajmondo je bil očvidno zadovoljen z uspehom svojega motrena. Nekako pomirjen je zopet pristopil k Jurju in začel iznova govoriti o nameščani kupčiji.

„Patrijarh me je pooblastil, da Vam ponudim dvatisoč oglejskih srebrnikov, če mu odstopite sodstvo nad krivoverci. Pomislite, dvatisoč srebrnikov.“

„A jaz Vam te pravice ne prodam za noben denar na svetu,“ je odgovoril Juri s tako odločnostjo, da se je Tomaž veselo in zadovoljno nasmehlil. „In ko bi mi patrijarh prepustil vse svoja mesta in vse svoje graščine, in ko bi jaz ne imel ne kruha ne varnega zavetišča — te svoje pravice bi mu vendar ne prodal. Predlagajte mi kaj drugaga; patrijarh ima gotovo še drugih želja.“

<p

Konferenca pri ministrskem predsedniku.

Dunaj, 8. septembra. Včeraj je konferiral baron Gautsch s poslancem Heroldom. Pri tej priliki je navedel Herold kot načelnik češkega narodnega sveta celo vrsto pritožb zaradi preziranja enakopravnosti ter zahteval varstvo za češko manjšino.

Državni proračun za l. 1906.

Dunaj, 8. septembra. Državni proračun za leto 1906 se predloži parlamentu že v septembrskem zasedanju ter se tudi začne takoj prvo branje o njem. Šestmesečni proračunski provizorij pa se predloži šele v zimskem zasedanju.

Kriza na Ogrskem.

Budapešta, 8. septembra. V združeni opoziciji je nastala razprtja zaradi splošne volilne pravice. — Socialisti se zborejo dne 15. t. m. pred parlamentom, da izvolijo deputacijo, ki naj nese predsedniku državnega zborna peticijo za splošno volilno pravico. Ker se je batiti, da bodo pri tej priliki terorizovali poslance ter takih, ki ne obljubijo glasovati za splošno volilno pravico, sploh ne puste v zbornico, odredil je predsednik, da pride deželna bramba pred parlament delat red. — Baron Fejervary je sploh imel namen, se pogajati s socialisti zaradi splošne volilne pravice, a večina članov magnatske zbornice mu je sporočila, da bodo tudi magnatska zbornica nastopila proti njemu, skozi se zveže s socijalnimi demokratami.

Miroljubna politika ministra Tittonija.

Rim, 8. septembra. Italijanski minister zunanjih zadev Tittoni je otvoril včeraj v Desiju pri Milani kmetijsko razstavo z govorom, v katerem je poudarjal potrebo zunanjega in notranjega miru z gospodarskim razvojem dežel. Preidni na zunanjem politiko je izjavil: »Moja misel je bila vedno zagotoviti zunanjji mir. Zavedam se popolnoma odgovornosti napram deželi ter tudi prevzamem vso odgovornost za politiko stalnega mirnega »enotnega in posebno mirnega značaja.«

Nemiri na Ruskem.

Petrograd, 8. septembra. V mestu Baku še vedno divja revolucion. Namestnik je naročil vrhovnemu gubernatorju, naj nastopi z vojaštvom z vso strogostjo proti nemiru. Uradno se poličaj slika za celo resnega. Včeraj so vstaši streljali na hišo vrhovnega gubernatorja. V Balabanju so morali nastopiti proti nemiru žetnici. Mesto gori med strahovitim viharjem. Ljudstvo beži v Tiflis, katero mesto je že prenapolnjeno samih begunov. Vse žganjarne in predilnice v okraju Soča so Tatarji požgali. Nekaj delavcev je uteklo v gozde, ostale pa so Tatarji pobili, in sicer

»Patrijarh daje mojim vitezom, če pridejo v Oglej, tako pičo hrano in tako slaba stanovanja, pa ga rad odvežem te dolžnosti. Koliko je pripravljen plačati?«

»Tisoč petsto ogljiskih srebrnikov. Kraški vitezi imajo pač zdrave želodce a malo rodotivnega polja, zato bi se patrijarh rad enkrat za vselej iznebil teh gostov.«

Tudi zdaj se ni Juri zmenil za Rajmondovo zbadanje, nego ravnodušno vprašal:

»Kdaj se mi izplača denar?«

»Tako danes; pripravljen je že.«

»Potem sedite in spišite pogodbo, da pride stvar v red.«

»Treba je dveh prič, je menil Rajmondo! Ena je tu!«

»Name nikar ne računajta,« je osorno zaklical Tomaž in vzel svoj baret z mize. Stopil je proti vratom in jih že hotel odpahniti, a premisil si je in obrnivši se proti svojemu nekdanemu varovancu, rekel svečano:«

»Juri Devinski, od današnjega dne te ne priznavam več za svojega vladarja. Moj meč in moja sulica ne more služiti vladarju, ki mi ne sme več rezati kruha pravice in mi ne more dati več zavetiča.«

(Dalje prih.)

je ubitih kakih 200 oseb. Istotako so Tatarji pobili vse prebivalce treh armenskih vasi.

Ovadba proti generalu Stesiju.

Petrograd, 8. septembra. Neki časnikar, sotrudnik v Port Arturju izhajajočega časopisa, je ovadil generala Stesja vojnemu ministru zaradi veleizdaje. V ovadbi se trdi, da je general med obleganjem Port Arturja izročil po neki posredovalni osebi sorožniku važne oficjalne spise proti plačilu (?). V vojskih krogih je zbudila aféra strahovito razburjenje.

Zadnji boji.

London, 8. septembra. Japoneci so dne 1. t. m. v severovzhodni Koreji v par hudih praskah premagali Ruse.

General Linevič.

Petrograd, 8. septembra. V vojnem ministrstvu se oficjalno potrjuje, da bo Linevič takoj po odobrenju mirovne pogodbe imenovan za carskega namestnika in za vrhovnega vojaškega poveljnika v vzhodni Aziji.

Nemiri na Japonskem.

London, 8. septembra. Prvotno proti sklenjenem miru naperjeni izgredi zadobivajo snačaj, ki groži postati usoden za tuje. Pred raznimi evropskimi prodajalnami so bile že hrupne demonstracije. Inozemske konzulate straži mnogo policajev. Nemirneži so začigli uradno stanovanje ministra notranjih zadev. Ostala uradna poslopja so obkobili mornarji, da jih stražijo.

Norveška republika.

London 8. avgusta. Ker se je švedski kralj Oskar odločno izrekel proti temu, da bi zasedel njegov sin norveški prestol, a tudi danski princ Karol ne pride več v poštev, ker njegova soprga ne mara iti na Norveško, je skoraj gotovo, da se proglaši republika. V to svrhu se je že razvila živahnja agitacija po celi deželi.

Dopisi.

Iz Metlike. Ni še dolgo tega, kar je neki dopis v »Slovenecu« udržal splošno po vseh mestnih, pa samo zato, da bi delal nemir in sovražstvo in da bi občinske volilne izpadie v klerikalno zmislu. Dotični dopis se zaganja v mesecu, če, da imajo gospodinje po ulicah, vidi tudi vsa stranča itd. tega pa ne pomisl, da precejšnje število Metličanov živi od poljedelstva in če ima svojo živino pri domu, gotovo ne bode vsakih vil gospodinje posebej nesel na njivo. Priznamo, da ni vse tako, katero — ne leško — ampak bi moral biti. Tako kakor »Slovenec« poroča, pa tudi ni, prilagal je obilo. V dotičnem dopisu se to človeče dela, kakor da bi bil tuje, ki še ni nikoli videl Belokrajine. Za tako neumne nas pa naj naša domača zdražba, naš vročekrni kaplan nikar ne smatra. Vemo dobro, da je začasna volitev dobil »Befehl von Laibach«, od Tonetu, da naj dela, kar se bodo dalo, samo da iztrga Metliko liberalnim zverinam iz rok, ali to mu je grdo izpodletelo. Prignal je komaj s svojim rosnim škum adjuantom vred osem ubogih, na duši bolnih kmetičev in še te se mu je polovica skujala, uvidevši, da se ni varno boriti tam, kjer jih nič ne briga in nič ne bo.«

Prijet je metlo v roke ter začel mesti, kar je naš meščan Gabrovšek opustil mežnarjo. Tudi bi lahko svoje tercijalke, device itd. napotil, da bi ne onesnaževalo prostora tik in okrog cerkvenega zidu. Ali je to varno za življenje tistih, ki pritrkujejo v zvoniku, da nima lina zvonika ograje? Se nekaj takih stvari imamo, pa naj bo za danes. Pazite, velečastni, na svoje stvari in pometaite najprej okoli cerkev. Pa še nekaj! Zvedeli smo tudi, da ste pri kmetih agitirali, da bodo morali Metličanom mlini plačevati. Nesramna laž! Prosimo dokazov, da je kmetič samo 1 vinar plačal, ali pa, da bodo plačali za mestni mlini. Zakaj pa se rosninski »fisferič več ne poteguje za cesto čez vejer? Sedaj je več ne potrebuje, ker se boji, da bi metliški mlini bolje uspeval. Priznavamo, da je klerikalna

držav naredila v Metliki manogo sovražstva in prepira in odtegnila nam nekaj omahljivev, ki so vredni vsega obžalovanja, ali da Bog da, čas nam prinese soper mir in slogan in nam zaseči rane. Vam pa, g. kaplan Š. — ko ravno slišimo, da ste dobili od generalnega poveljstva ukaz, da jo morate odkutri nekam čez Gr Jane, kličemo: nesi Vas vrag — da je še kaj močan — v Mandžurijo med Hunzaze, ker tam boste bolj uspevali, kakor med liberalnim belokranjskim međanstvom. Za vami gotovo ne bode nikdo drugi točil solz, kakor morebiti brigada Marijinih devic, ker bodo izgubile svojega »moznatega brigadirja. Sine se pa bodo vam, g. Š., vendar edile po břihih dekletih in v spominu vam bodo ostali — morabiti ko boste že kje upokojeni župnik — sladki večeri v družbi nežnega spola na vrtu metliške proštije. Srečan put! Metličani si pa želimo takega duhovnika, kakršen je bil pri nas pred enim letom, akoravno ni bil naš rojak in je radi tega moral oditi, ker je bil z meščani prijažen in ni sejal prepriča ter ni hotel igrat vlogo političnega agitatorja. Torej nazaj k nam žnjim, ali pa s kakim enjemu enakim!

Iz Brežic. V Brežicah imamo Slovenci bojevati neprestan boj s proučilsko zaledo. Da se poveča število sobojevnikov, smo lansko leto ustanovili sokolsko društvo. Kakšnega pomena je Sokol za brežiške kakor tudi, okoliške Slovene, priča dejstvo, da se vrši sedaj pri nas pod vplivom mladega Sokola pravi narodni prepored. V kratki dobi svojega obstanka je mladi Sokol dosegel že lepe uspehe. Ne samo v Brežicah, ampak tudi v celi bližnji okolici se je začelo ljudstvo dramiti, spoznavši svoje zatiralce, ter se z ogrečenjem odvračali od njih. Najlepši dokaz temu so navdušeni sprejemi, ki jih je prosto ljudstvo priredilo mlademu Sokolu povodom njegovih izletov v okolico. To seveda silno peče naše nasprotnike, ker vidijo, da dan za dnevom gineva njihova avtoriteta, ker dobro vedo, da je Sokol tista sila ki je poklicana v življenje, da zabiže poslednji žebelj v krsto brežiškega nemčurstva. Sokolska društva so sestavljena na najširši demokratični podlagi in kot taka zedinjajo pod svojim okriljem vse stanovalce, ne ozirajoč se na razlike in stališča, ki jih zavzemajo posamezniki v narodnem socijalnem življenju. To dejstvo uporablja naši nasprotniki in skušajo na nesramni način škodovati ugledu našega društva. Toda za nas ni medrodajno, kakšno mnenje imajo o našem brežiški nemčurčki, in njihova natolice vanja nas ne morejo žaliti, ker ljudje take vrste niti ne morejo zbujni naše pozornost. Da pa bodo cenj. čitalci vedeli, s kako sodržu se imamo boriti, hočemo tukaj v kratkih potezah naslikati brežiške poturice. Prvi in povsod na pozorišču je znani pangerman Pajdasch ali po domače »Steinwerfergustl.« Njegova zibel je tekla seveda v pristno nemškem kraju, namreč v kožjanskem okraju na Spodnjem Štajerskem. To človeče, ki si s tem služi svoj vsakdanji kruhek, da brije slov. kmeta, nestrpno napada vse, kar je slovenskega; pozbabil je, da je svoječasno navdušeno pel »Slovenec sem« in »U boj, u boj« a sedaj je postal izdajalec svojega lastnega naroda. Ta propalica, ki se je nedavno seznanil s celjskim ričetom, ker je lani ob priliki otvoritev »Narodnega doma« s kamenjem pobijal došle Sokole in ki je zopet sedaj prišel v dotiko s sodiščem, je dika brežiških nemčurjev, kakor se je svoječasno sam izrazil: »Ich und meine Frau sind die Zierde der ganzen Gesellschaft.« Ne zavidamo našim nasprotnikov na tej kliki marveč jih želim dober tek. Na drugo mesto bi smeli postaviti nič manj razvpitega Gašparčka Odra, kuijgovodjo pri se bolj razvitem jajčjem baronu Matheisu. To osco, ki se tudi pri vsakem izzivanju Slovenec odlikuje in katero so lani orožniki gonili po mestu, ker je tudi pomagal pobijati Sokola, si lahko vsak čitalj načlajše predstavlja, ako si predoči izžeto citrono, postavljeno na dva zobotreba. Dasi je sirota tudi drugače pohabljen, vendar ga to ne zavira, da ne bi pri vsaki priliki blatal Slovenec s svojim strupnim jezikom. Nič manj se ne odlikuje v tem oziru Frici Kaler, po domače »Ranner Tagblatt.« O tem možakarju bi vedel marsikat trgovski pomočnik kaj zanimivega povedati. On je »poštenjak« od glave do nog! Vse časti vreden je tudi znani Faleschini, tukajšnjega župana nadobudni nečak; ta gospodek nima drugega posla kakor da pohaja ves dan brez dela okrog in aprije v Pustenstein do pretepa, je on gotovo tudi zraven. Pozabiti pa ne smemo našega dičnega nadučitelja Hinterholcerja, ki ga je lani tukajšnji davčni nadzornik naklestil s sabljijo po puhli njegovi glavi. Letos se je baje nekaj zgodilo, o čemer prav mirno molča naši šolski očetje, čeprav jim je znana vsaka stvar. Značilno je, da je bil Hinterholcer po omnenjem dogodku takoj odstavljen od časti, »hauptmana« našega slavnega »fajerbera.« V kategorijo

brežiških kolovodij spadajo dalje občespoštovani jajčji baron Matheis, dalje lekarnar Schnüderschütz, katerega dedje so krave pasli v brežiški okolici in se pisali z pravim imenom Žuiderschütz, in nekdanji stražočuster Gabrie. Ta imenitni gospod je začel v zadnjem času, pozabivši svoj nekdanji poklic, brez povoda napadati mimo svoje gostilne idoče Slovene; seveda to je že znana nemška oliko. Ako si še zraven mislimo par revnih rokodelcev kakor Štipčič in Vimpolška, ki čutita v svojih žilah tudi pristno germanško kri, in katerih zadnji je pri odhodnici načelnika brežiških nemčurjev, dr. Wiesenthalerja, žalostno izdihnil: »Bos morab obar jed mohu!« potem bi bila slika dokaj popolna. Pridenemo še lahko takozvanega »rdečega Martina« in »črnega Solnerja,« ki igrata po posebnih priložnostih pri naših nemčurčkih jako važne vloge. Prost! Lahko bi še marsikaj navedli o naših pseudonemcih, toda to si prihranimo za drugikrat. Ti pa, dragi slov. kmet, zapomni si ta imena, in ako Te pot naneseš v Brežice, izogibaj se svojih kletih sovražnikov in podpiraj tembolj svoje prijatelje, ki stojijo v prvi vrsti, boreči se za Tvoj blagor. Na razpolago so Ti narodne trgovine; ako se hočeš okrepiti s kapljico dobrega vina ali piva, imas svoj lastni »Narodni dom.« Podpirajte tudi narodne rokodelce, da bodo tudi oni lahko tekmovali s svojimi sedaj še močnejšimi nasprotniki, ker le tako nam bo mogoče steti glavo nemškemu zmaju v Brežicah!

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 9. septembra.

— **Osebne vesti.** Komorni predstojnik pri nadvojvodi Josip Ferdinand, polkovnik gosp. Josip pl. Weber, je premeščen od svoje službe k pesem in je ob tej priliki dobil red železne krone III. razreda. Bil je tako koncilijant gospod. Na njegovo mesto pride, kakor se čuje, g. baron Testa, ki je bil še pred kratkim stotnik v Ljubljani.

— **Grozna nevednost.** Tako senzacijonalno se glasi naslov notici, ki jo je priobčil zadnji »Domoljub«. Napis »grozna nevednost« obeta pač pretresljivih razkritij. Ko smo čitali ta napis, smo ostromeli, kajti pričakovali smo kaj posebnejša, saj je urednič »Domoljuba« star politik Nace Žitnik in saj ga piše in ureja nadabudni Evgen Lampel. »Domoljuba« notica je posvečena »Notranju«. Ta je pisal, da »v gospodski zbornici sedi en sam Slovenec, ljubljanski škof Jeglič, da bi se bil kdaj potegnil za Slovence, tega pa še nismo doživel.« To je notica, zaradi katere očita »Domoljub« svojemu tovariju »Notranju« ne navadne nevednosti, marveč grozno nevednost, tako, da se morajo spriči nje ljudje kar križati. Tako-le jo je »Notranju« zabelil vrlji katoliški »Domoljub«:

»Učeni sotrudnik »Notranje« bi pa vendar lahko vedel, da sedi v gospodski zbornici poleg ljubljanskega knezoškofa tudi mariborski. To je drugi Slovenec v gospodski zbornici. Tretji je pa gorjanski baron Schwiegel, odpadnik in vaš zaveznik. Kar se tiče delovanja našega knezoškofa, radi verjamemo, »Notranje« ljudem, da niso doživeli, da bi se ljubljanski knezoškof potegnil za Slovence, ker »Notranje« je še mlado dete, pač pa so to doživeli drugi ljudje. Le pojrite vprašat u. pr. Ribničane, kdo se je za njih interesoval postavil v gospodski zbornici, ko se je šlo za krošnjarski zakon. In Ribničanje so menda Slovenci ali ne. Nasprotno pa Schwegla nismo nikdar kaj takega doživeli — in tudi ne bomo. Tako odkrito in poceni pa tudi »Notranje« sotrudniku ni treba predajati in kazati svoje nevednosti.«

Huda je ta »Domoljuba« bomba ali samo za tiste, ki ne poznajo — resnice. Zakaj če se stvar natančno preišče, se pokaže, da »mlado dete«, ki sliši na ime »Notranje«, vendar še ni tako grozno neveden o, kakor stari kljunač Nace Žitnik in mladi kapun Evgen Lampe. Resnica je namreč, da sta pač ljubljanski in mariborski škof člana gospodski zbornice, a ne kot Sloveneca, marveč kot cerkvena dobrojanstvenika. Škof Jeglič se ni oglasil samo za slovenske Ribničane, nego v še večji meri za nemške Kočevce, zavzel se je za njih krošnjarske pravice, nikdar pa se še ni in se tudi nikdar ne bo zavzel za slovenske narodne pravice. In tudi

mariborski škof ne bo tega nikdar storil. »Notranje« je torej popolnoma prav imel s tem, kar je pisal. Grozna nevednost, ki jo je »Domoljub« očital »Notranju«, pa pade podvojeno nanj nazaj. Pokazal je namreč s to svojo notico, da je sam neveden in lahko se reče grozno neveden

poroča čisto resnico. Ko pa je prišlo do tožbe proti Kristau in je ta začel stvar bolj natanko študirati, je izprevidel, da je Oswald — lagal. Zategadelj pravi Kristan v svojem preklicu, da je bil napačno podučen in da je le vsled napačne informacije prišel do svojih napačnih sklepov. Naučno je torej, da tak „preklic“ „Slovenec“ in njegovemu dopisniku — ne diši. Čast krasti je lahko, kaj ne; a krivico popravljati, tega ne poznajo katoliški duhovniki zbrani okrog škofovega lista.

K poglavju „deželna učiteljska konferenca“. Zadnji »Slovenec« se izgovarja, da gospod deželni glavar pl. Detela in gospod deželni odbornik Povše, ki je pri deželnem odboru šolski referent, zato nista prišla k deželni učiteljski konferenci, ker nista bila »povabljena«. Nam se je ta stvar tako zdela sumljiva, zato smo se zanj zanimali in zvedeli od popolnoma verodostojne strani, da k deželni učiteljski konferenci sploh ni bil nikče »povabljen«. Pač pa je bil deželni odbor od c. kr. deželnega šolskega sveta ravnotako, kakor izvoljeni delegati uradoma obveščen, kdaj in kje se bo vršila deželna učiteljska konferenca. Ker so vrhutega po obstoječih predpisih deželni odborniki častni gostje deželne konference, bi bila gospod deželni glavar pl. Detela in gospod deželni odbornik Povše lahko tudi »nepovabljen« prišla k konferenci, ker imata tudi brez »povabilka« za konito pravico se je udeležiti.

Doba konkordata se vrača. »Slovenec« je priobil dne 1. t. m. ta-le inserat: »Razpisuje se služba cerkvenika in organista na Jančem pri Litiji. Službo je nastopiti s 1. oktobrom in se lahko združi tudi s šolskim poučevanjem. Župni urad Janče« — Najprej terej cerkvenik, potem organist in nazadnje učitelj. Do pice tako, kakor je bilo svoje dni. Pri tem vprašamo še po nižno: Od kdaj ima prečastiti župni urad na Jančah pravico razpisavati in oddajati učiteljske službe? Na to vprašanje odgovori morda c. kr. okr. šolski svet v Litiji.

Značajen škof. Mostarski škof Buconjič je na praznik sv. Cirila in Metoda daroval staroslovensko mašo. Zato mu je papežev drž. tajnik kardinal Merry del Val postal oster ukor. Škof Buconjič je na ta ukor postal v Rim tak odgovor, da ga bo kardinalček Merry del Val pomnil. Kakor poročajo hrvatski listi, je pisal škof v tem odgovoru med drugim: »Jaz sem Tvoj ukor vrgel v koš, ker je otročji. Že blizu 25 let sem škof. Vem, kaj je mojemu narodu koristno in kaj škodljivo. Tvoji predniki so bili razboriti in izkušeni ljudje in nobeden se nikdar predzrnil me grajati zaradi mojega pastirovanja.« — To je tako možat odgovor, da takega španski kardinalček Merry del Val pač še ni dobil. Zal, da je le malo škofov, ki bi bili tako značajni in pogumni, kakor Buconjič.

Tržičani kvišku — dan se dela. Piše se nam: »Der Wahn ist kurz, die Reue ist lang“ — te besede šume sedaj Gassnerju po njegovih komatih ušesih, odkar je videl, da si je s svojim nepremišljenim predlogom o imenovanju častnih občanov nakopal sovraštvo celokupnega slovenskega prebivalstva v Tržiču. Da, da, še dolgo Vam bode razjedal kes Vaše sreče, gosp. Gassner, in tudi nebo Vam ne bo poslalo tolažbe in odveze, dasi po zadnjih dogodkih prav goreče pohajate v cerkev. Vaše molitve so binavskie, namen, katerega hočete doseči, Vašim bližnjim sovražen: Bog Vas ne bo uslušal. Zakaj zmetujete lepe zglede, katere Vam daje odkriti in radi svojega kulantnega, čistega značaja in nastopa obče prijavljeni Vaš kompanjon gospod Glanzmann! On je mož — zakaj se ne morete povzpeti tudi Vi do nivo-a njegove razsodnosti? — Ker ste pač Tirolec in binavec. — Sedaj le vzdihujte: če bi mogel svojo tovarno oprtiti na hrbet, odnesel bi jo v Tirole. Mi želimo z Vami isto, ter Vam damo recept za zelenjo moč: pijte trikrat na dan po

dva litra Kufejeja na vodi — v enem mesecu boste dobili moč kakor Samson, nahrtili boste tovarno, mi pa Vam napravimo takrat še večjo odhodnico nego Riegerju. V nemških čimeh iz Kranjskega opisuje »Grazer Tagblatt« slavnost Riegerjeve odhodnice. Značilno je, da imenuje lokale, v katerih se je vršila odhodnica »Hotel Radetzky« — Lončar mu je preslovenski, ali pa se Lončar sam sramuje svojega imena (?!) Mi pa pravimo, da se je slavnost vršila v gostilni Žvirčevega Matevža, ki se imenuje tudi Hotel Radetzky. Dopisnik — pa ne mislite, gospod urednik, da je dotični članek skrupsala ena sama oseba, kaj še! — Rieger je predsedoval, poturica učitelj Miklič je članek sestavil, dr. Jagodiz ga je popravil, preoblala pa sta ga Siebenreichler in Brückner — ta »dopisnik« torej slavi Riegerja radi zaslug napram tukajšnji predilnici. No seveda, o zaslugah napram predilnici, o zaslugah za Tržič ni govora, ker nobene ni. »Die überaus starke Beteiligung“ — risum teneatis amici! Navzoči so bili: Gassner in Glanzmann, kot delodajalca Riegerjeva, Rieger s soprogo, hčerami in sinom, gospod „ich bin auch ein Slave“ dr. Čmiel, gvardijan in poštni upravitelj Zelenka, oni Zelenka, ki je tako navdušen za slepe „trunke“ in cigar brat je začel med slovenske poete, poštni oficijal Širer — potem pa nemški uradnik tovaren in podrepnik Miklič. Vseh skupaj ni bilo 50 reci petdeset oseb — dočim šteje Tržič nad 3000 prebivalcev, kajih se je okrogih 2000 udeležilo demonstracij. Hej Nemci tržički, še v solato Vas ni dosti! Zelenka in Širer sta seveda svojemu nemškemu(!) pokoljenju izkazala čast, svojemu uradniškemu značaju pa dala brez s tem, da sta navdušeno tulila »die Wacht am Rhein.“ Poglejte ljubi Nemci: niti petdeset Vas ni bilo in vendar so se našli med Vami ljudje, ki so nam pripovedovali take prizorčke z Vaše slavnosti, da nas je bilo sram poslušati jih. O ti uboga nemška kultura, kako te teptajo! Gassnerju se je tako smilila, da so mu solze zalile njebove svetlohlinske oči in začel je tako kruto tuliti, da se ga je g. Glanzmann sramoval in odšel pred zaključkom. Drugi dan pa se je Gassner hvalil, da je v celiem svojem življenju ni tako »gebrüllt Heil,« kakor tisti večer. Gosp. Gassner et consortes! Tržičani so mirni ljudje, dobri, ljubezljivi in odkriti ljudje. Zakaj ste vrgli na to suho gorivo bakljo, ki je užgal ogenj — zanetila požar? Vi ste začeli boj. Misili ste si pač, Tržičan, ta uboga para, nastavil mi bo tudi levo lice, če ga počim po desnom. Zmotili ste se pa korenito. V Tržiču se dani, slovenska zavest se prebuja, klijie in cvete, in kmalu bode rodila sadeve, ki vam bodo neprijetni, ako se nam ne vdaste, da bi z nami delovali za napredok in blagor Tržiča. Kadar dospete do spoznanja, da je treba delovati ne samo zase, ampak za celokupen Tržič in boste storili v tem smislu prve korake, tedaj pričnemo podpirati i mi Vas. Do tedaj pa smo proti Vam in naspretovali Vam bomo povsod. Streznite se — saj ste vendor že prekoračili štirideseto leto — in posvetujte se o tem z gospodom Glanzmannom, ki je trezen, zmeren in radi tega priljubljen. — — — Tržička redakcija nemških čimev v »Grazer Tagblatt-u“ po Riegerjevem odhodu: načelnik dr. Jagodiz, tajnik, zapisnikar etc. poturica Miklič, tisti Miklič, kateri je bil za svojega službovanja v Postojni in Idriji navdušen Slovenec, tisti Miklič, cigar starši ne znajo niti besedice nemškega, — ostali privandroni pisači tovaren — ta redakcija — g. dr. Jagodiz, kako Vam je pri srcu, ko sedite s takimi »akademiki« skupaj, in po časopisih hvalite svoje naspraprake in mečete blato v svoje prijatelje! — je v mačkovitih svojih glavah videla v rokah demonstrantov kole in drugo »smrtno« orožje. Eh, veste kaj, tako veličanstne demonstracije ni bilo kmalu. Predno nam kaj očitate, priredeite v Celju tako lepo demonstracijo in okreli se vam bomo. Hoteli sta pač denuncirati gospoda notarja Štupica, a ste se opekl, ker se slučajno ne da vse denuncirati, kar nosi „c. kr.“ Gospod dr. Jagodiz, kaj ne veste, da more notarja premestiti samo smrt ali pa njevova volja in nihče drugi? Saj ste

vendar akademik! In pa ta domišljija! Da bi dali notarju zaslužiti »fast ausschliesslich Nemci! Gospod notar vodi svoj urad vzorno, zaslužiti pa mu da oni, ki potrebuje njegova dela; zato pa menda vendar ne bo on odgovoren, če so tudi Nemci navezani na njegovo posredovanje. Ker se slavna tržička redakcija toliko peča z osebo gospoda notarja Štupice, hočemo se i mi, a po informacijah od g. notarja samega, poglobiti v to stvar. Očita se gospodu notarju, da je Riegerjeve zasluge »ungeschmälert« priznal. O uboga Germanija! Razjokaj se nad propalo logiko svojih sinov! Po junaškem imenovanju častnih občanov se je zbral na Lončarjevem dvorišču ves nemški občinski odbor. Notar, je kakor običajno po uradnih urah — sedel za mizo in kmalu se je vnela debata o zadnjem junaštvu občinem, v katero je posegel tudi gospod notar, grajal javno tak nastop, ter odrekal imenovanim častnim občanom njihove po Gassnerju jim nadetje zasluge za Tržič ter ves čas vztrajal pri svojem meniju — javno in odkrito. Ko so Nemci že uvideli resničnost njegovih trditiv, pa je še pristavljal: »Če bi si bil mogel kdo izmed novoimenovanih častnih občanov steči kakih zaslug za Tržič, mogel bi si jih samo direktor Rieger. Če bi mogel — vi, zavijači — ali tega ni storil! Svojo izjavo je gospod notar trikrat razločno ponovil; če pa vidijo Nemci v tej izjavi priznanje Riegerjevih zaslug za Tržič, je to za dobro znamenje, znamenje namreč, sta se začeli v glavah tržičkih Nemcev vreti že peto in šesto kolo, kateri jim skupno s prejšnjimi štirimi z 2000 konjskih sil broječo močjo kažejo za belo to, kar je črno. In o tem nas je gosp. Gassner s svojim zadnjim nastopom že precej za trdno prepričal. Dasi akademik, je dr. Jagodiz, ki se Riegerjeve odhodnice ni udeležil, češ, da je bil odsoten — videli smo ga pa, kako je s posebnim veseljem ogledoval s svojih oken demonstracijo — torej, dasi akademik, spustil je vendar dr. Jagodiz popolnoma neakademično budalost v svet, da ima namreč g. notar Štupica piko na Riegerja samo zaraditega, ker je Rieger preprečil, da predilnica neke od notarja predlagane pogodbe ni sklenila. Vse časti vredna redakcija! Zakaj pa ne poveš, katera pogodba je bila to! No povemo mi! Ko se je vršil dne 27. julij 1905 komisijonalni obhod in razprava o razlastitvi glede žel. proge Kranj-Tržič in industrijskega tira od postaje v Tržiču v predilnico, je zastopal gospod notar Štupica gospoda L. P. iz Tržiča, po kojega svetu je projektovana privatna proga predilnice. Kot zastopnik stranke je gospod notar, in ali bi smel drugače? uveljavil ugovore, katere mu je naročila stranka, najprej pismeno potem pa ustmeno. Med temi ugovori je bil najvažnejši ugovor proti razlastitvi L. P. ovega sveta. Z ozirom na to pa, da bi utegnil ta ugovor zaglavči celo vprašanje železnično v nedogledni čas, je stavil gospod notar dogovorno s svojo stranko predlog, da umakne gorenji ugovor, ako sprejme predilnico menj, s katero odstopi gospodu L. P. u ravno toliko meječega svojega sveta za svojo progo. Vsi člani komisije, tudi gg. Gassner in Glanzmann in njun zastopnik so predlogu pritrjevali. Ko pa zine Rieger svoj »auf keine Weise“, je vztrajal tudi gospod notar pri svojem ugovoru proti razlastitvi s pomilovalnim pogledom na terorizirane Riegerjeve šefe. In zato naj bi imel gospod notar povod uprizoriti proti Riegerju demonstracijo! Gospodi se blede! Končno bodi še povedano, da gospod notar ni niti uprizoril niti vodil demonstracije; pač pa je šel okoli 11. ure med ljudstvo in mu razložil, da je demonstracije dovolj, nakar se je ljudstvo razložilo. In pri tej priljubljeni je videlo prihujeno, izdajalsko seme v osebi policaja Majena ter ga šlo natančit višji gardi v Lončarjevi hiši. Pa še eno povemo nemškim butcem. Gospodje Deu, brata Ahačič in Peharec in vsi zavedni tržički Slovenci bodo vselej in vsikdar vedeli preprečiti, da bi se po slovenskem Tržiču šopirila frankfurterica ali pa tulila nemška pesem. Zaprite se in navdušujte se za Prusijo pri zaprtih vrati in zadelanih oknih, mi bomo pa še večkrat zapeli »Hej Slovani! in razobesili naše krasne

trobojnike. Tržičani kvišku — dan se dela! —

Mekaj o protestantsko-švabski nadutosti. V poslih sem se mudil te dni v ljubljanskem južnočelesiščem skladisču za tovorno blago. V oči me je zgodilo troje ličnih novih zvonov iz livarne Samassove, namenjenih v Vuhred-Marnberg, — seli blizu našega Maribora. Presenečen opazim, da so napisi zvonovom, akopram gredo med Slovence, ne morda slovenski, niti latinski, nego nemški! In kaki? Veliki se zove: Heilandsglocke, a nasproti mu stoji: Jesus allein! Sprednjemu je ime Lutherglocke in ima vrito: Eine feste Burg ist unser Gott. Tretji je končno krščen za Bismarckglocke in nosi napis: Wir Deutsche fürchten nur Gott und sonst niemand! Rešena je zdaj švabska nadutost, ob Mariboru, sem si misil, kjer se peščici tamošnjih renegatov kisajo protestantovski možgani. Poleg mene stoji prijatelj pa je viknil: Bog daj norcem pamet! Toda tistih pet privandnih švabčkov in slovenskih renegatov tam ob deroči Dravi nam ne posnemči naših štajerskih rojakov in kobi se vsi Prusjaki postavili na glavo, ter naročili si tak zvon, kot je ubiti moskovski »kolokol« Ivan Veliki, kajti vzlje visoko-votlo donečim napisom na njihovih zvonovih neče biti slovenski Štajeri, kdaj pruska provincija! Oj ti ljuba protestantovska švabska nadutost, kako grozno si majčina in smečna!

Razobetanje frankfurtarice na šolskih poslopjih. Pri raznih prilikah, posebno kadar prirejata »Šidmarke« in nemški »Schulverein« slavnosti na Štajerskem in Koroškem, se razobetajo na šolskih poslopjih nemške zastave (frankfurtarice). Znano nam je, da je štajerski deželni šolski svet že večkrat v nasprotnih slučajih (pri slovenskih slavnostih) razobetanje slovenskih zastav prepovedano. Z ozirom na to pozivlja »Domovinica« krajne šolske svete oziroma gg. učitelje in župane, da uredništvo naznanijo njim znane slučaje iz preteklosti, kdaj je bil služaj in kje, katera oblast je prepovedala slovensko zastavo na šolskem poslopu in zakaj.

Stritar Prešernu. Povodom razkritja Prešernovega spomenika je zložil Josip Stritar naslednjo pesem, ki je izšla tudi v posebnem natisu:

Imamo ga! — Veseli se, Ljubljana, Najlepši svoj praznjevi danes dan! Ponosa vitezjimi novega meščana, S teboj vesel slavi ga narod zbran: V podobi krasni v sredi tvoji biva, V podobi, ki nam vsem je v srcu živa! Izpolnjena nam vsem je srčna želja: Prešeren naš pred nami tu stoji! Srce kipi od sreče in veselja, V pogledu tem žarijo nam oči. Pozdravljen! svetla zvezda ti nam bodi, Prešeren, ki nas po življenju vodi. Kdor težko obložen na potu poša, Kdor stže išče iz omrežja zmot, Tolažbe v bridkih urah kdo pogreša, Sem naj objublji se na božjo pot: Komur je huda ura up pobila, Pri tebi tukaj išči tolažila.

Kdo iz puščave té mu pot pokaži?

Doživel hudo če je Sloven!

Ti dvigni up mu, ti ga potolaži,

Da skoraj lepiš mu napoči dan:

Tvoj duh govori z jasne nam višave:

Na delo, bratje, pa pokoncu glave!

Prešern! tu prisegamo pred tabo,

Po vsej Sloveniji naj glas doni:

Mi bratje biti hočemo med sabo,

Ziveti, kakor nas učil si ti:

Za vse, kar je človeštvo sveto, vneti,

Sinovi zvesti domovini sveti!

K odkritju Prešernovega spomenika dospo nadalje: Televadno društvo »Sokole« v Šiški, korporativno, notarska zbornica v Ljubljani, županštvo v Naklem na Goriškem, narodna čitalница v Starem trgu s zastavo, televadno društvo »Celjski Sokol«, korporativno z zastavo, čitalnica v Sečani, društvo hrvatskih književnikov v Zagrebu (gg. Stjepan pl. Miletić in Šandor Gjalski), hrvatska sokolska zavesa v Zagrebu, slovensko omisje v Sarajevu, televadno društvo »Primorski Sokol« s Sušaku, korporativno, pevsko in tamburaško društvo »Kunc in Radeč, trško podporno in bralno društvo v Trstu, korporativno, »Trški Sokol«, korporativno z zastavo, slovensko pevsko društvo v Trstu, pevsko društvo

»Adrijaš v Trstu s zastavo, pevsko društvo »Slavac v Trstu s zastavo, pevsko društvo »Velenje v Trstu, korporativno, pevsko društvo »Hajdrih v Trstu z zastavo, pevsko društvo »Prešeren v Bojuncu, korporativno, bralno in pevsko dr. »Vodnik v Dolini z zastavo, hrvatska čitalnica v Samoboru, glasbeno dramatiko društvo v Voloski, Žalski odsel »Celjskega Sokola« v Žaleu, korporativno, mestna občina v Kranju (župan in 10 občavnikov), učiteljsko društvo za ormoški okraj, telovadno društvo »Sokol« na Jesenicah, korporativno, mestna branilnica v Ljubljani, russki kružok v Ljubljani, narodna čitalnica v Novem mestu, srbska čitalnica v Ljubljani, »Sokol« v Voloski, prostovoljno gasilno društvo v sp. Šiški, akadem. fer. društvo »Adrijaš« v Trstu, hrv. pevsko društvo »Jadranska Vila« na Sušaku z zastavo, čitalnica Blaža Potočnika v Sent Vidu z zastavo, čitalnica »Bratinstvo« v Voloski, županstvo na Lokvah na Krasu, postojni salonski orkester, »Matica Hrvatska« v Zagrebu, postojni mešani pevski zbor, županstvo v Dolskem, telovadno društvo »Sokol« v Tržiču, trgovska in obrtna zbornica v Ljubljani, deželni odbor kranjski (gg. glavar Detela, Povše in Grasselli) in društvo hrvatskih umjetnika v Zagrebu (g. prof. Frančič in dr.)

Akademija. Opozor

putaciji. Zbirališče točno ob 10. uri dopoldne pred »Narodnim domom«.

— **Narodno radikalno dijalo** se zbera v nedeljo zjutraj ob 1/10. uri na vrtu »Narodnega doma«.

— **Srbji pri odkritju Prešernovega spomenika.** V četrtek zvečer smo dobili žal prekasno za naš list — iz Belgrada te le brozavko: Za poset Ljubljane se je dosedaj javilo preko 80 odpolancev raznih korporacij. Zastopnike pošljelo: Prestolno mesto Belgrad, mestni Kragujevac in Šabac, »Profesorsko društvo«, »Advokatsko udruženje«, »Trgovska udruženje«, in vsečiliška omladina. Iz Srbije bi došlo veliko več izletnikov, aka bi ne bila istega dne pri nas velika svečanost ob priliku polnoletnosti prestolonslednika Gjorgja, vsled česar se mnogim uradnikom, oificirjem in časnikarjem ni mogoče udeležiti izleta, kar zelo obžalujejo. Srbski listi priobčujejo zadnje dni dolge, simpatično pisane članke o Prešernu in pozivajo svoje rojake, naj se v čim večjem številu udeleži odkritja Prešernovega spomenika. Glasilo radikalne stranke, »Samouprava« je priobčilo v sredo pod naslovom »Prešernova proslava v Ljubljani« krasen članek, iz katerega posnemamo ta-le značilnejša mesta: »Narod, ki tako ceni samega seba, sme vedrega čela gledati v bodočnost, v njem se bodo vedno rodili velikani, ki ga bodo vodili, da bo premagal vse zaprke, ki mu zastavljo pot k sreči, ti ga bodo tudi modro in junaško dovedili h končni zmagi. Tudi Srbji imajo dovolj vzroka, da poslušajo svoje srce in da se odzovejo bratstvu slovenskemu vabilu na poset Ljubljane. Treba se je samo spojniti zaslug J. Kopitarja, ki je nam vzbudil Vuka, zaslug Fr. Miklošiča, ki je naučno obdelal srbski jezik in vzgolj celo vrsto srbskih filologov; dovolj je, ako spominjam na Stanka Vraza, ki je več storil za našo književnost nego slovensko; — ne pozabimo, da je delovalo in še deluje v Srbiji znatno število marljivih in zavednih sinov Slovenije — tako v vojski, v administraciji, pri saniteti, v industriji, kakor tudi v gledališki in glasbeni umetnosti — od katerih je dovolj, da navedemo samo Jenka — in mislimo, da nam ni treba več razlagati, s kakimi dragocenimi vezmi in zaslugami so Slovenci zadolžili nas Srbe... Potrebno je pokazati, da umemo biti na svojem mestu in stati z bratom ramo ob rami v času njegove radosti, kakor bi mu tudi verno stali ob strani, ne daj bog, v času žalosti in nesreče; naj nas vidi svet složne v bratskem objetu združene pod okriljem zastave Slave...«

— **Governniki pri komercih** so slediči: a) »Narodni dom« g. dr. Hribar Iv. M., g. dr. Novak Fr., b) hotel »Lloyd« g. dr. Orazen Iv., g. dr. Kušar Jos., c) hotel »Illiaria« g. dr. Ravnhar Vl., g. Holz V., č) restavrant »Novi svet« g. dr. Ilešč Fr., g. Hribar Drag. H komerzom ima pristop brezplačno v sklad! Želitej je, da se oglasi še več governnikov.

— **Časniki**, ki se udeležijo slavnosti odkritja Prešernovega spomenika, dobe »propustne liste« k vsem pridržitvam in obhodu pri mestnem knjigovodju, g. Fr. Trdini, na magistratu.

— **Člani stanovanjskega in rediteljskega odbora** ostančeni so z belo-zelenimi kokardami. Občinstvo se prosi, da se njihovim navedenbam v lastnem interesu brez pogojno pokrovca.

— **Knjizice „Slava Prešernu“** je naročila Poslovničica v Brežicah 50 izvodov. Slovenski denarni zavodi, posnemajte njen zgid!

— **Prešernove goatilne.** Prešeren je zahajal v Ljubljani rad v gostilno »Pri črnem Juriju« na Francovem nabrežju, sedanja Jos. Rebka hiša. V to gostilno (v I. nadstropju) so hodili trnovski »fakinje« (Aufleger, nakanalci tovorov) na »leteče žgance« (piščance), in Prešeren je rad poslušal njih pristno slovensko govorico. Kadarkje prišel, jim je vselej plačal 6—8 litrov. Dalje je zahajal na Vič k »Pemenu« (Čeh Wohlmuth), v drugo hišo od »Bobenčka« proti Viču, kjer je bil lep vrt ter se je ondi dobro kuhalo. Večkrat je bil tudi pri »Jagnetu« (Kleinher Kaiserwirt) na Sv. Petru cesti ter pri »Zdrženju« (sedaj hotel Štrukelj).

— **Kako je častnik slavil Prešerneta.** Leta 1901. v avgustu smo manevrirali okrog Blešča. Naši v Radovljici nastanjeni stotniji, »die russische Compagnie« je poveljeval rajni stotnik Albert Martinčič. Dne 12. avg. dan mi je živo v spominu — je sklical stotnik stotnijo pred odhodom v polukrog okrog sebe ter prašal vojake, če jim je znani Prešeren in katerje pesmi njegove poznajo. »Veseli jme,« je (govoril) Martinčič vojake, da poznate vse njlepše pesmi največjega pesnika slovenskega. Danes korakamo mimo njegovega rojstnega doma, mimo Vrbe, kjer se je rodil dne 3. grudna 1800; da si ta dan vse zapomnite. Predno prikorakamo k hiši, povlejtev

bom »desno glej in takrat mora vsakdo Prešernu čast skazati, kakor pred najvišjim generalom.« Ko smo kasih 10 korakov pred Prešernov dom prikorakali, je potegnil stotnik sabljo, z njim njegovi častniki in komandiral je glasno: »Stotnija desno glej!« Stotnija je udarila po puškah in stopila, da je zagrmelo in defilirala kakor pred najvišjim generalom pred Prešernovo rojstno hišo. To je bil vnesen prikaz, ki je marsikateremu izobil solse iz oči.

— **Iz društvenih krogov** se nam piše: Gleda na največji narodni praznik odkritja Prešernovega spomenika bi bilo uimestno, pa bi p. n. brivski mojstri in špercijski trgovci blagovolili prej omenjeni največji narodni praznik uvaževati, ter svoje lokale vsaj ob 9. uri dopoldne zavtoriti, da se s tem omogoči njih načavljenem slavlju se udeležiti.

— **Slavnostnega obhoda po mestu** se udeleži 134 društva in korporacij s 34 zastavami.

— **Vstopnice na tribuno** se bodo dobivali samo še jutri od 8—9. dopri gosp. mestnem književodji Fr. Trdini v pisarni na magistratu. Takisto vstopnice za časnike.

— **Streljanje na Gradu.** Občinstvo se opozarja, da se bodo jutri dopoldne ob približno poludvanajstih, ko pada zavesa raz Prešernova spomenika, devetkrat ustreliti s topovi na ljubljanskem gradu.

— **Slovenski gostilničarji** se opozarjajo, da bode, kakor kažejo oglašila, naval občinstva jutri jako velik; zato naj blagovolijo pravočasno poskrbeti, da bodo gostje točno, dobro, ljubezno in brez zlorabljanja nižjih faktorjev postreženi. Naši gostilničarji naj jutri dokažejo, da je Ljubljana res moderno mesto!

— **Zavörterev slavnostnega prostora ob priliki odkritja Prešernovega spomenika.** Mestna policija straža in požarna bramba bosta zavörili slavnostni prostor jutri ob 10. uri dopoldne. Kordoni bodo slediči: V Prešernovih ulicah ob spodnjem vogalu stare Perlesove hiše; v Wolfsovih ulicah med vogalom Lasnikove in Lenčetove hiše; Francov most na koncu ob vspalstkih ulicah; levo obrežje Ljubljance za drugim oknom kavarne »Prešeren«; Sv. Petra cesta med drugim oknom Urbandove in koncem Bahovčeve prodajalne; Miklošičeva cesta med zadnjim vhodom v frančiškansko cerkev in vrat Pogačnikove hiše (cerkveni vhod cestne prost). Častiti gospod župnik o. Hugoš Sattner je bil toli ljubezni in je obljubil, da bo dal glavna cerkvena vrata po 10. uri dopoldne zapreti. Verniki bodo cerkev lahko zavörili pri zadnjih vratih ali pa na »portico«. Ko bo ves spredel dospel na trg, opustita se kordoni v Wolfsovi in v Prešernovih ulicah, ter se slavnostni prostor s te strani zavörile ob začetku Wolfsovih ulic mimo Hauptmannove hiše in tribune za goste preko trga do vznova stopnic, ki vodijo v samostan (stopnice ostanejo proste).

— **Učiteljski konvikt.** Opozarjamo na veselico, ki se vrši danes zvečer na vrtu »Illiaria« na konču »Učiteljskemu konviktu«.

— **Razstavo učilj** je obiskalo včeraj mnogo gospodov izven Kranjske. Gospod okrajni šolski nadzornik Finžiger je prišel nalašč celo iz Gorice. Zanimajo se za njegovo lege, g. ljudski učitelji, ampak tudi prav mnogi gg. profesorji. Obiskali so jo gg. ravnatelj Senčevič, prof. Brežnik, Sinkovič, Franke, Zupančič itd. Videli pa smo tudi gg. okrajna glavarja Parmo in Kremenska iz Cnoljščice in iz Logatec ter okrajnega sudnika gosp. Jarca iz Metlike. — Tudi p. n. dame se zanimajo za razstavo. Včeraj je osobito oddelek »Avstrija«, ki dela res vso čast posameznim gospodom in gospodičnam, ki so oskrbeli skupino. — Razstava bude jutri radi Prešernove slavnosti odprtva dopoldne od 8—10. ure in vse popoldne od 3. ure naprej.

— **O surovem ravnanju z bolniki v hiralnici** smo že večkrat pisali, ali kaže se, da vse pritožbe ničesar ne pomagajo, dasi bi bilo že davno treba vzel metlo v roke in nagnati to drhal, ki zdaj oskrbuje bolnike. V hiralnici se dela z bolniki surovo in nečloveško. Danes smo v položaju navesti nekaj slučajev, za katere imamo pričo in zato pozivamo pristojne oblasti, naj takoj poštemo v vestno store svojo prokletno dolžnost in naj preiščemo te slučaje ter prekbrane, da se za vselej spodek krivi strežaji in krije neusmiljenke iz hiralnice. Slučaji, za katere imamo pričo, in se zgodili vse in dan, so naslednji: Neki umobolni revčki so se med seboj prepričali. Čuvši njih preprič je pritekel strežaj. Kakor biki se je strežaj zagnal v enega tehbolnikov, ga podrl na tla in ga začel.

— **Poročil se je gosp. Rudolf Aleksander Binter, e. kr. davčni pristav v Kamniku z gd. Marico G. Črvarjevo in Loža.** Čestitamo!

— **Telovadno društvo „Sokol“** v Šteički vabi vse člane na izredni občni zbor, kateri se vrši v nedeljo dne 24. septembra ob 2. uri dopoldne v telovadnici s sledčim dnevnim redom: 1. Volitev zastopnikov v sokolsko zvezo. 2. Slučajnosti. Ker se posebna vabilna ne bodo razpošljila, vabi tem potom k obilni udeležbi odbor.

— **Veselica obeh št. peterskih podružnic sv. Cirila in Metoda,** vrvšča se 3. t. m. na vrtu goske pivnice je vrgla K 865-97 čistega dobička. Da je gmotni uspeh tako velikanski, gre hvala rodoljubni požrtvovalnosti p. n. zavednega občinstva ljubljanskega, ki je v res ogromnem številu posetilo našo veselico. Hvala mu presrečna! V prijetno dolžnost si stejemo tudi, javno zahvaliti se vsem p. n. darovateljem obilnih krasnih dobitkov, kar je posebno finančni uspeh. Zahvaljujemo se istotako najiskrenje slav. pevskemu društvu »Ljubljana« na prijaznem brezplačnem sodelovanju; nadalje sl. ljubljanski društveni godbi, dražestnim damam na njihovi izredni vremeni, s katero so razpočevala cvetje, pecivo, srečovljene številke, ter oskrbo-

bestjalno suvati z nogo. Sunil ga je z vso silo najmanj 15 kratek. Drugi slučaj: Neki bolnik je bil ženjen. Strežaj mu je prinesel lonec vode. Naravno je, da se umobolen človek takih svorih življen, kakor so ti strežaji, boji kakor hudič križa. Tudi ženji bolnik se je zbal, je pred strežajem retriral in ni hotel vzet vode. Strežaj mu je potem vrgel dva piskra vode v glavo. Tretji slučaj: Neki bolnik se je začel nekaj prepirati. Pritekel je strežaj in začel bolnika neusmiljen s palice pretepati. Četrti slučaj: Neki umobolna punica, staraka kakih 18 let, je več ur nepremično sedela na svojem mestu, se ni genila in ni izpregorovila nobene besede. Prišla je neka neusmiljena sestra in ji s tisto suočila, ki odlikuje te babe pomolila nekaj salate pod nos. Kaj je pri tem rekla, nam ni znano. Umobolna punica, ki je bila prej tako mirna, je naenkrat skočila po konci in pahnila to sestro od sebe, da je padla. Zdaj je pa bil vihar. Sestre so se kakor stekle furije zagnale v umobolno punico, vlekle so jo za lase, kakor bijih hotele vse izravati, bile so jo s pestmi po obrazu, po glavi in po hrbitu, jo suvale in ji napolnili s štrikom zvezale roke na hrbitu ter jo potem novič zachele biti. Bilo je grozno. Umobolno dekle je jokalo na ves glas, a te nič vredne kanalije, ki se imenujejo usmiljene sestre, so le bile po njej kar so mogle. Ti slučajki kažejo, kakor sedela v hiralnici z umobolnimi ljudmi, kadar teh sester in teh strežajev nihče ne opazuje in kadar ni zdravnik v hiši. Tudi ta dan, ko so se zgodili popisani slučaji, se niso sestre in strežaji nobenega bolnika več dotaknili — čim so zagledali kleparskega pomočnika, ki je popravljal sosedno streho in opazoval dogodek v hiralnici. Zahvaljujemo, da se uradoma zaslisi ta kleparski pom. R. Luknšček in da se potem napravi red v hiralnici, sicer se zna zgoditi, da bo občinstvo samo napravilo red.

— **Nenavní atentati.** Tedaj je neki duhovnik zagrešil več nenavnih atentatov, pričemer je prišlo do škandalov. Več se Ishko izvle pri pletarskem mojstru g. Matiji Koršinu in na takozvanem »Pulverturnu«. Tam so vojaki tega duhovnika prijeli, a jim je utekel. Ker je rečen duhovnik menda nekoliko slaboumen, naj se ga da v blažaco. To je toliko bolj potrebno, ker je pri avtih nenavnih atentatov skrajno silovit in se torej lahko zgodi kakšna nesreča. Duhovniki izprečajo iz načoda toliko denarja, da bi že lahko preskrbeli tovariša, ki jim ne dela časti.

— **Praktična slovanska vzajemnost.** Kakor se nam poroča, so trgovci na Srbskem sklenili, da ne bodo več naročali in prodajali Frankove kave, marveč bodo odsejeli jemali Cirilovo in Zvezdno kavo iz Ljubljane. Zavedni slovenski trgovci so dali nepraviti lepake in jih razširili po vsi kraljevini, v katerih naznavajo narodu ta svoj sklep in ga posivljajo, da naj ne kupuje druge kave, kakor to, ki jo trgovci naročajo iz Ljubljane. Tudi srbski časopisi priobčujejo isti poziv. Kakor dužemo, se je za Srbijo že naročilo 20 vagonov kave iz Ljubljane. — Boležimo tovest z največjim zadoščenjem, zakaj s tem svojim činom so Srbi pokazali, kako se dano praktično uspešno izvrševali načela slovenske vzajemnosti. Čast jim! Naj bi jih posnemali Slovenci in se učili od njih narodne samozavesti!

— **Poročil se je gosp. Rudolf Aleksander Binter, e. kr. davčni pristav v Kamniku z gd. Marico G. Črvarjevo in Loža.** Čestitamo!

— **Telovadno društvo „Sokol“** v Šteički vabi vse člane na izredni občni zbor, kateri se vrši v nedeljo dne 24. septembra ob 2. uri dopoldne v telovadnici s sledčim dnevnim redom: 1. Volitev zastopnikov v sokolsko zvezo. 2. Slučajnosti. Ker se posebna vabilna ne bodo razpošljila, vabi tem potom k obilni udeležbi odbor.

— **Veselica obeh št. peterskih podružnic sv. Cirila in Metoda,** vrvšča se 3. t. m. na vrtu goske pivnice je vrgla K 865-97 čistega dobička. Da je gmotni uspeh tako velikanski, gre hvala rodoljubni požrtvovalnosti p. n. zavednega občinstva ljubljanskega, ki je v res ogromnem številu posetilo našo veselico. Hvala mu presrečna! V prijetno dolžnost si stejemo tudi, javno zahvaliti se vsem p. n. darovateljem obilnih krasnih dobitkov, kar je posebno finančni uspeh. Zahvaljujemo se istotako najiskrenje slav. pevskemu društvu »Ljubljana« na prijaznem brezplačnem sodelovanju; nadalje sl. ljubljanski društveni godbi, dražestnim damam na njihovi izredni vremeni, s katero so razpočevala cvetje, pecivo, srečovljene številke, ter oskrbo-

vale blagajno, počto in univerzalno lekarno; gospodom, ki so imeli mnogo truda s pridržitvijo umetnega ognja in okičenjem slavnostnega prostora, in končno vsem faktorjem in posetiteljem, ki so pripomogli, da se je naša veselica izvršila v vsakem obziru tolikaj imenitno.

— **Mlečarska zadruga na Skaručni** kako vrlo napreduje. Pretekli mesec so kmietje iz temočne okolice prinesli v mlečarno 35 000 litrov mleka, za katerega so dobili izplačanih 3000 K na 30 000 litrov posnetega mleka mesečno nazaj katero je za prešidere silno važno, to znača 36 000 K na leto. Pač lepa vsota za tako malo okolico. To je nov dohod-k, katerega še kmietje popred niso poznali. Še dosti krajev je pri nas, kjer bi tudi rabili vsak mesec nekaj tisoč kron, tisti naj bi posnemali Skaručno. Tudi v Metliki sami pojavila sta se dva slučaja. Vzrok bolezni je iskati v slabih pitni vodih in v grozoviti nesnagi, ki je nakopičena po nekaterih krajih tega okrožja. Opoža se tudi, da vasi, kjer je vodvod, v zadnjem času niso tako izpostavljeni načljivim boleznim. Skrajni čas bi torej bil, da bi se vodvodom vprašanje in za naš okraj rešilo, ali ni mogoče vsled brezvestne klerikalne obstrukcije.

— **Na Lesčah** je bila izgubljena široka zlata zapestnica. Pošteni najdljejo, jo naj proti nekaj odda v gostilni »Legate na Lesčah«.

— **Obesil** se je v Mariboru slaboumeni 33letni hlapec Anton Stanošek iz Vrhovlje pri Konjicah. Najprej se je misli vstopiti v bližnjem ribniku, ker je bilo pa v tem premožno.

— **Iz Slovenjgradca.** Danes, dne 7. t. m., se je vršila pri tukajšnjem ces. c. kr. sodišču kazenska obravnava proti mestnemu političnu Posušu, kateri je pisan s sabo nekoga kmečkega fanta brez vsakega povoda močno telesno poškodoval. Čeravno je bilo dognano, da je bil fant Koprivnik močno poškodovan in da je politični istega brez povoda v pisanosti poškodoval, je bil policaj na splošno začudenje popolnoma — oproščen. Radovedni smo, da je bilo s. c. kr. državno pravduščivo v Celju vložilo priziv proti tej razsodbi. Ker če bi obveljala ta razsodba, potem nismo tukaj več varni svojega življenja, najmanj pa telesne poškodbe. Ako se ta razsodba ne spremeni, bo policaj v Slovenjgradcu imel privilegij, da bi smel s sabo brez vroča vsakega naklesteti. Za to zadevo bi bilo namesto z ozirom na tukajšnje razmere delegirati drugo sodišče.

tele je okrog 30 mož, ki so jo prijeli in ji ude, posebno pesti s silo raztegnili. Na lice mesta prihitel je tudi vojaški zdravnik, ki je nesrečnici podal pomoč do zavesti in vse odredil, da se jo je rešilo smrti. Napisled so jo polozili v posteljo, kamor je tudi sedaj prišel brat in našel svojo nesrečno sestro.

S posebnim vlagom se pripeljejo k odprtiju Prešernovega spomenika tržaški Slovenci jutri zjutraj in dospo na južni kolodvor ob 8:56, vrnejo se pa za zvečer ob 10:5.

Prememba posesti. Gospod Josip Paulin trgoval in posestnik v Ljubljani, je kupil hišo št. 3 v Novih ulicah, za 48.000 gld. kamor preseli svojo zalogu premoga.

Preprečena nesreča. V sredo popoldne je pustil posestnikov sin Lovrencij Maček iz Podpeči vprežena konja stati pred Sušnikovo prodajalnico na Zaloški cesti brez nadzorstva. Baš ko je prihajal električni voz, sta konja zavila čez prog in je elektrik voz Mačkovega tako zadel, da je padel en konj in se nekoliko poškodoval. Tudi električni voz je poškodovan. Ko bi ne bil voznik Ivan Cvetko električnega voza tako naglo ustabil, bi se bila pripetila gotovo velika nesreča.

Bigamija. 38letni zidarski pomočnik Andrej Herman iz Kapela pri Ljutomeru, kjer ima tudi ženo in dve hčerkki, je izvedel, da ima neko dekle v Šiški precej denarja in jo je kmalu zasnubil. Bila sta že dvakrat na oklicu in le slučaj je nanasel, da je to izvedel njegov znanec in poroko, ki bi se imela vršiti jutri, preprečil. Herman pride vsled tega na zatožno klop radi bigamije.

Poljske tatvine. Posestnici ge. Marjeti Klemenčevi je bilo iz njive pokradenega za 10 K korenja in detelje. Tudi posestniku g. Franu Bremeru je bilo z njive pokradenega za 12 K krompirja. Tatovi so pri obeh tatvinah znani.

Dober okus ima postopač in znani tat Fran Zajec, roj. 1873 v Veliki račni. Navedenec se je splazil sinoči v hlev Florjan Lavrič na Vodmatškem trgu ter začel davati kokoši. Lavrič je šel na kurje kokotanje v hlev in tam zasačil Zajeca. Ko ga je vprašal, kaj v njegovem hlevu dela, je rekel, da je nekoga, ki je hotel krastiti kokoši, prepodil. Lavrič mu pa ni verjal, ampak ga zaklenil v hlev, katerega je Zajec siloma odprl in pobegnil. Pri pobegu ga je Lavrič prijel, toda Zajec se mu je iztrgal in tekel kakor štirinogi zajec. Navedenca zasledujejo že zaradi suma vloženega.

Rop? Snoči je šel po Kolodvorskih ulicah mizar Ivan Baloh, katerega so napadli 3 moški in mu odvezeli žepno uro, vredno 14 K. Ko je šel Baloh za njimi in na Resljevi cesti zahteval svojo uro nazaj, so ga vrgli ob tla ter ga na glavi telesno poškodovali, potem pa zbežali. Po neznancih se zasleduje.

Nad grozdje se je spravil v noči od 7. na 8. t. m. na vrt posestnika Antonia Kluna v Boboviščih ulicah dosedaj še neznan tat in mu vse pokradel.

S kamnom je zadel včeraj neki deček bersičko Marijo Jerasovo in jo pod desnim očesom poškodoval.

Napadli so včeraj zvreči trije moški v obližju tovarne za lep blapeca Alojzija Sojerja iz Poljanske ceste ter mu na glavi prizdeli tri rane.

Zastavni listek je našla (pomota) je bilo poročano, da ga je izgubila šolska učenka Veronika Aleščeva. Listek je za zastavljeno uro, vredno 25, K ter se dobri na magistratu.

Delavsko gibanje. Včeraj se je odpeljalo z južnega kolodvora v Ameriko 22 Slovencev in 20 Hrvatov. V Heb je šlo 20, v Inomost 21, na Jesenice 17, v Hrušico pa 19 Hrvatov, nazaj jih je pa prišlo 40. Na Dunaj je šlo 15 Kotevarjev in 9 Slovencev, na Ogrsko pa 20 šumarjev.

Izgubljene in najdene reči. Stavoni risar g. Friderik Koen je izgubil rjavo denarnico s 40 kronami. — Puščarski vajenec Juri Hartus je izgubil velik jermen za motor, vreden 14 K — M. G. je izgubil denarnico s 30 K. — Strojvodja g. Ivan Lukec je našel denarnico s srednjim vsto denarja. Ištak je našel tudi neki šolski učenec denarnico z vedjo vsto denarja in jo oddal na magistrat.

Velik vojaški koncert bo jutri popoldne na Koslerjevem restavracijskem vrtu. Začetek ob polu 4 ur. Vstopnina prosta.

Koncert v Švicariji. Jutri popoldne koncertuje vojaška godba v Švicariji. Začetek ob pol 5 uri pop. Vstopnina 40 vin.

Vse ljubljanske gostilne in kavarne bodo danes in jutri vso noč odprte.

Najnovejše vesti. — Kolera na Pruskom in v Galiciji. V Galiciji ni nobenega novega slučaja kolere, nasprotno se pa na

Pruskom razširja in je izbruhnila na novo v 7 krajih. V okraju Marienwerder je obolelo v sredo 6 oseb. Kolera se jo tudi pokazala na Ruskopoljskem, v provinceh ob Visli.

Hud potres v Južni Italiji. V Južni Italiji je 6. t. m. divjal strahovit potres, ki je uničil celo vasi in zahteval mnogo šloveških žrtev. Polnoma razdejani so kraji: Pizzo, Monteleone, Štefanacconi, Piscobio, Fri Parmi, Zammaro, Milotto, Zongri i. t. d. Okoli 400 oseb je ubitih, večno včer včer.

Požar v Drinopolju. Požar, ki je divjal zadnje dni v Drinopolju na Turškem, je upeljal 1350 hiš, 300 trgovin, 13 šol, 6 cerkv, 1 sinagogo in 1 mohamedanski samostan. Človek ni noben zgorel.

Boj med cigani in vojaki. V Tracesinu na Ogrskem je bil boj med 16 cigani in 3 huzari. Pri tem so bili vsi trije vojaki smrtno vrnjeni, ravno takoj polovica ciganov.

Požar je uničil Kubikovo papirnico v Bubenču na Češkem. Škoda je 150.000 K.

Rumunski nadškof je postal benediktinec Rajmund Netzhammer, rektor grškega kolegija v Rimu.

*** Kmetje poddedovali milijone.** V vasi Buda Kalaz pri Budapešti so trije kmetje, bratje Marovič poddedovali vsak po en milijon kron. Leta 1831 je umrl njih pradel, ki je zapustil 60.000 K in ta denar je v 74 letih narastel na 3 milijone, ker se ni mogel našti pravi dedič.

*** Dobrodelen špekulant.** Angleški špekulant B. W. ten je začel na dan sklenjenega miru med Rusijo in Japonsko vsled srednjih špekulacij na borzi celih 40 milijonov mark. Iz veselja in hvaležnosti je poklonil 2 milijona za dobrodelne namene.

*** Solinčni mrk vzrok smrti.** Gledališčna igralka v Weislu, Marija Estinger, je opazovala 30. m. m. solinčni mrk z daljnogledom brez barvanega stekla. Ko se je vrnila z opazovanja domov, ji je lice močno pordešilo. Začela je težiti po glavobolom, kmalu nato se je onesveta stila in še isti večer umrla vsled kapi na možgane, vsekakor zaradi tega, ker si je preveč napenjala oči.

*** Siten gost.** V neki hotel Švicarskega mesta Rigi je prišel nedavno neki Anglež ter izrecno zahteval, da ga mora priti sam hotelir sezuvat. Dasi so se na natakarji brž ponujali za službo, je vztrajal Anglež pri svoji zahtevi. Hotelir je Anglež sporočil, da ga pride sezuvat, toda stalno ga bo 1000 kron. Anglež je takoj položil tišočak na mizo, nakar mu je res hotelir usrelj čevlj. Ako ostane sitni Anglež daje časa v hotelu, se bo pač naveličal tako drage postrežbe.

*** Jubilej, frankfurtarice.**

Letos mine 100 let, odkar je začel izdelovali mesar Johann Lahner na Dunaju klobasice, ki so se kmalu tako priljubile, da jih danes prodajajo po celi Avstriji. Dunajčani so rekli tem klobasam frankfurtarice, ker je bil imenovan mesar doma blizu Frankfurta. Splošno tedaj ljudje napačno misljijo, da se te klobasice izdelujejo v Frankfurtu, in marsikateri Avstrijec se je prišel v Frankfurt nadalj, da bo jedel sveže klobasice, a tam jih niti ne poznajo.

*** Nečitljiva pisava.** Znano je, da pišejo zdravniki recepte večkrat tako nečitljivo, da so že nastale vsled tega cele zmešnjave. V Budimpešti pa živi znamenit pisatelj in časnikar, ki ima tako strašno pisavo, da je neki učenjak trdil o njej, da je gotovo južnotibetanska, dialect, v katerem je pisana, je pa že zdavnaj izmrl. Samo en stavec v Budimpešti zna staviti za njim, to pa samo ob lepem vremenu in če je pisatelj pisal počasi svoj rokopis. Zato pa ima stavec boljšo plačo in dva popoldneva na teden prost. Zgodilo pa se je nekega dne, da je ta znameniti časnikar, sedeč v neki budimpeščanskem kavarni zvedel, zelo imenito politično vest K telefonu ni hotel stope, ker bi ljudje postali pozorni, zato je zahteval od natakarja list, na katerega je zapisal le: „Fejervary za ministrskega predsednika designiran!“ Poslal je v tiskarno „pikola“ s pribombo: „Jako važno!“ Tam so sprva mislili, da se nekdo noruje, a kmalu so spoznali pisca teh besedi. A nesreča je hotela, da je imel stavec, ki je znal razbrati pisavo slavnega časnikarja, ravno tisto popoldne dopust. Ker si cela tiskarna ni mogla drugače pomagati, so poslali list v — lekarino na predlog najmlajšega urednika, ker morajo ravno lekarčarji brati najtežje pisave. Minulo je pol ure, ko je dobila tiskarna iz lekarne steklenico mandelnovega mleka.

*** Kaj so otročiči?** V nekem gališkem mestecu je dala učiteljica usenjem nalogo, naj pišejo kaj so otročiči. Desetletno dekleto je napisalo tako-le: »Otročiči so najmlajši ljudje, kar jih je. Pri nas je samo

po eden, in ko začenja tekati, pride drugi in je potlej otročič. Na naši ulici je zelo mnogo otročičev. V vsaki hiši eden, in zdaj, ko solnce sije, so vasi na ulici in se šele vidi, koliko jih je. V nekaterih voziščih jih sedi po dvoje: eden ima glavico na eni strani, drugi na drugi; ti se imenujejo dvojčki in so si tako podobni, da misliš če gleda enega, da vidi drugega. Odročiči so zelo milii in dobrki, ko spe. Ce jih pa umivajo, ali če se ponoši sbude, pa vpijejo in treba je hoditi z njimi v eno in drugo stran in tresti jih in peti. Vsak je bil nekdaj otročič. Ded tudi, pa takrat ni bil tak kakor zdaj. Leta ne imel v tudi ne bele brade; tako pravi mama, ki ga je že takrat poznala. Odročiči nimajo zob in v ustih nič drugega, kakor kasavce. Odkod se otročiči dobre, ni zadržano znano. Eni pravijo, da jih prinese štorčija, drugi pa, da se dobe pod selastimi glavami.«

Pariz 9. septembra. Iz Petrograda poročajo, da je v Baku uničena vsa petrolejska industrija. Privatniki imajo škode več sto milijonov rubljev, država pa 500 milijonov. Brez dela je sedaj tamkaj 100.000 ljudi.

Petrograd 9. septembra. Vsi imenovanji za vse Sibirijo enega namestnika ter opustiti vse tamkaj obstoječe generalne in vojaške gubernije. Sibirskim namestnikom, ki bo poveljal tudi sibirskim četam, bo najbrž imenovan general Linevič.

Petrograd 9. septembra. Za tekoče leto se je določilo 500 milijonov rubljev za zgradbo novega vojnega brodovja. Zgradile se bodo večinoma same oklopnice in torpedovke.

Petrograd 9. septembra. Car Nikolaj je ukazal, da se naj vse potrebno ukrene, da se mir v Baku ne bo več motil, in imenoval posebno komisijo, ki ima nalogo doognati, kdo je zakrivil dogodek v Baku.

Tokio 9. sept. V mestu Kobe so se prigodili znova veliki nemiri. Množica je hrupno demonstrirala proti vladi in proti sklepom miru. Spomenik markiza Ita so demonstrantje podrli in ga vlačili po ulicah.

Tokio 9. septembra. Sklenila vzprisko rastoče nezadovoljnosti prebivalstva s sklepom miru, da objavi nemudoma avtentične mirovne pogoje.

Tokio 9. septembra. V mestu vladala sedaj mir in red, vzdržuje ga številno vojaštvo, ki patrulira po ulicah.

Tokio 9. septembra. Prevažanje japonske armade v domovino bo trajalo najmanje 10 mescev in bo stalo več milijonov junov. Prevažati bo treba skoraj milijon ljudi.

Catanzaro 9. septembra. Tu je bil silen potres ob 2. uri 55 minut zjutraj, ki je trajal 18 sekund. Več hiš se je porušilo, druge so doble močne razpoke. Dve osebi sta bili poškodovani, da so ju morali odvesti v bolnišnico. Prebivalstvo biva na planem. Še bolj vznemirjajoče vesti prihajajo iz Monte Leone di Calabria, kjer je vsel podesa našlo smrt 7 oseb, 27 ujetnikov je bilo poškodovanih v jetniščici. Vas Pizzo je baje skoraj popolnoma razdejana in tudi sicer je potres povzročil ogromno škodo. V Mesini so čutili močen potres ob 2. uri 43 m., v smeri od severa proti jugu. Prebivalci so bili alarmirani, ne da bi bilo žrtv. V Reggio di Calabria je močan potresni sunek ob 2. uri 44 minut prestrelil prebivalstvo, da je zapustilo stanovanja. Sunki so bili še močnejši nego leta 1904.

Catanzaro 9. septembra. Glasmajstrovina najnovejših vesti je tudi okraj Nicastro silno trpel od potresa. V Martiranu so se porušile skoraj vse hiše, vstevši orožniško vojašnico. Dosedaj so potegnili iz razvalin še težko ranjenih; vendor še ni izvrpljen. Tudi Monte Leone in Pizzo sta popolnoma razdejana. V obeh krajih je našlo smrt pod razvalinami tudi mnogo ljudi. V Monte Leone in v Stafaconi so vsled potresa vse hiše porušene. Bati se je, da je pod razvalinami kakih 100 prebivalcev. Vasi Piscopio in Triparin sta tudi uničeni. Vojaštvo je doseglo na lice nesreča, da prične rešilno akcijo.

Belgrad 9. septembra. Vladni list prihaja danes kraljev ukaz glede polnoletnosti prestolonaslednika. Gjorgja, ki je obenem imenovan za poročnika. S tem ukinjem je proglašena tudi amnestija vseh političnih zločincov, ki imajo večje kazni kakor 6 mesecev.

28 **millijenov kosov Doeringovega mila s sovo se je razposlalo do konca leta 1904 Nobeno drugo milo ne more pokazati takega uspeha. Ta poraba je najboljši dokaz za dobro kakovost in izvrstni učinek tega izdelka. Zavračajte manjšedne posnetke in zahtevajte samo Doeringovo milo s sovo, ki se dobiva povsed po 60 v.**

1094—10

Zahtevajte ilustriran časopis podjetja za žarnice **„Ideal“** Hugo Pollak DUNAJ, VI., Wallgasse 34. Cena lepa svetloba brez inštalacije in nevarnosti. Poraba 1¼ kr. na uro. 2252—9

Kurja očesa

trdo kože in žulje odstrani hitro, zanesljivo in brez bolečin dobro znani, izvrstni Trnkóczyjev obliž za kurja očesa. Uspel priznan in zajeman. Cena K 120 s poštino vred (10 h kot vzorec). Poškudni obliž 70 h (ozir. 80 h po posti).

Izdelovalnica: lekarna pri sv. Frančišku Dunaj, V/2, Schönbrunnerstrasse 109. Po pošti se pošilja vsak dan po povzetju ali če so posilje znesek v denarju ali v poštih znakih naprej. 2620—4

Centralne kurjave Peči za trajno kurjavo međimurske in 2825—1 chamotne regulirne. Štedilniki in p. igradba kuhih. Kopalne peči za kurjavo s premogom plinom. Kuhalniki, ognjišča, peči za plin ali špičko. Najbolj sortirana, naječajša, solidna tvorica Maks Bode & Co. Dunaj V, Siebenbrunneng. 44. Utanov 1563, Telef. 8398.

Zdravilski konjak zajamčeno pristni vinski destilat pod stalnim kemiškim nadzorstvom. **Destilerija Camis & Stock Trst-Barkovje.** 1/2 steklenica K 6—, 1/2 steklenica K 260. — Na prodaj v boljših trgovinah. 77

Proti zobobolu in gnilobi zob izborna deluje dobro znana antisepsična

Melusine ustna in zobna voda ti utrdi dlesno in odstranjuje neprijetno sapo iz ust. 1 steklenica z navodom 1

Borzna poročila.

Ljubljanska

"Kreditna banka" v Ljubljani.

Uradni kurz dun borze 6. septembra 1905.

Maloobeni papirji.

Denar 100-80

4% majeva renta 100-60

4% prebrana renta 100-55

4% avstr. kronska renta 100-55

1/2% zlata 119-50

1/2% ograka kronska 96-85

1/2% zlata 116-20

1/2% posojilo dežele Kranjske 99-50

1/2% posojilo mesta Split 100-60

1/2% Zadar 100-70

1/2% bos.-herc. žel. pos. 1902 101-05

1/2% češka, dež. banka k. o. 100-65

1/2% žel. žel. k. o. 100-25

1/2% zet. pisma gal. d. hip. b. 100-55

1/2% pešt. kom. k. o. 101-90

10% pr. 106-75

1/2% zast. pisma Innerat. hr. 100-50

1/2% zgr. ogr. ceni. dež. hr. 101-60

1/2% zgr. ogr. hip. ban. 100-25

1/2% obl. ogr. lokalnih železnic d. dr. 101-25

1/2% obl. češka ind. banke 100-76

1/2% prior. Trat-Poreč lok. žel. 99-90

1/2% prior. dol. žel. 99-50

8% juž. žel. kup. 1/2% 320-50

4/2% avst. pos. za žel. p. o. 101-45

Srečke.

Srečke od 1. 1860¹, 190-90

., 193-75

., 295-75

., 166-75

., 168-7

zem. kred. I. emisijo 305-7

., 314-7

., 303-7

egr. hip. banke 312-7

., 270-7

., 275-7

., 110-7

., 145-40

., 25-75

., 27-75

., 474-7

., 483-60

., 78-83

., 88-25

., 94-25

., 66-70

., 54-25

., 56-25

., 35-36

., 62-66

., 74-78

., 535-545

Delnice.

Južne železnice 105-75

Državne železnice 674-7

Avt.-ograke bančne delnice 1438-1848

Avt. kreditne banke 676-75

Ograke 784-50

Zivnostenske 785-50

Premogokov v Mostu (Brilz) 248-75

Alpinke montan 676-75

Prasko žel. in dr. 541-50

Prasko žel. in dr. 542-50

Prasko žel. in dr. 2751-2761

Rimska-Murányi 556-50

Trbovški prem. družbe 287-50

Avt. oružne tov. družbe 536-540

Češke sladkorne družbe 158-160

Valutne.

11-36 11-40

20 franki 19-09 19-11

20 marke 23-47 23-54

Severogrske 23-56 24-04

Marke 117-45 117-65

Graški bankovci 95-40 95-65

Zublji 260-25 254-50

Delarji 4-84 5-

Žitne cene v Budimpešti.

Dne 6. septembra 1905.

Termín.

Šenica za oktober . . . za 100 kg. K 15-80

Šenica , april 1906 . . . 100 " 16-50

izk. za oktober . . . 100 " 12-84

Korusa , maj 1906 . . . 100 " 13-14

Efektiv.

Nespremenjeno.

Zahvala.

Povodom smrti in pogreba naše prehrane umrle prejubljene mamice, oziroma stare mame, tače, sestre, tete in netjakinje, gospo

Klementine Keki

majorjeve vdove

nam je došlo toliko izrazov presrečnega sočutja, da nam ni mogoče se za vse takoj posebej zahvaliti. Izrekamo torej tem potom vsem onim, ki so nam v teh trdkih urah skušali olajšati žalost, presrečno zahvalo.

Zlasti se najtopleje zahvaljujemo milost. g. protu n. v. r. z ostalo velečastito duhovščino, gg. c. kr. uradnikom, častitim damam, slav. mestnemu zastopu, slav. učiteljstvu, s. c. kr. p. pozarni brambi, bratovščini ss. Corporis Christi, slav. meščanstvu, slav. pevskemu zboru in vsem ostalim spremjevalcem, ki so tako gulinjivo izkazali predragi nepozabni pokojnici zadajo čast.

V Metliki, 8. sept. 1905.

V imenu vseh sorodnikov:

Klementina Vukšinić roj. Keki.

Izšla je knjiga

Kralj Matjaž.

Povest iz protestantskih časov na Kranjskem. (Ponatis iz "Slov. Naroda".)

Lična brošura obseza 363 strani ter obdeluje v zanimivi povesti kmetski punt na Vrhniku in okolički ter napad na samostan krušnih menihov v Bistri.

Cena 1 K, s poštnino 1 K 20 vln.

Dobi se edino pri

L. Schwentnerju, knjigaru v Ljubljani, Prešernove ulice.

Najboljša pitna voda

kadar preti nevarnost epidemije, je v takih slučajih često skušena, od medicinskih avtoritet vedno priporočevana

MATTONI.

GIESSHÜBLER

alkalična kislina

V njej se ne nahajajo nikake organske substance ter je zlasti v krajinah, kjer je studenčna ali vodovodna voda dvomljive kakovosti, najpriladnejša pijača.

2891-6

V Ljubljani se dobiva pri Mihaelu Kastnerju in Petru Lassniku in v vseh lekarnah, večjih spicerijah, vinskih in delikatesnih trgovinah.

V trgovino z međ. blagom se sprejmeta

učenec in učenka

iz boljše rodovine, zmožna slov. in nemškega jezika v govoru in pisavi.

J. ŠEGA
2849-2 v Škočiju pri Mokronogu.

Profesor

dr. pl. Valenta

se je vrnil

in stanuje 2895

v Frančiškanski ulici št. 12.

Dijaki

se sprejmejo na stanovanje in hrano.

Stanovanje je zračno na lepem prostoru ter bližu gimnazij. — Ponudbe pod Šifro P. L., poste rest., Ljubljana.

2895

po nizki pismeno dogovorjeni ceni.

Anton Fabian, kontrolor v Ribnici, Dolenjsko.

2884

Švicarija.

Jutri, dne 10. septembra t. l.

ob polu 5. uri popoldan

koncert

vojaške godbe. 2894

K mnogobrojni vdeležbi vabi

Ivan Kenda.

Vsi deli embalaže imajo zakonito deponovan varstveno znamko.

Glavna zaloge

B FRAGNER, C. kr. dvorni dobavitelj

lekarna „pri černem orlu“

z Prago 2878-22

Malá strana, ogle Nerudove ulice 203

Zaloge v lekarnah Avstro-Ogrske.

V Ljubljani se dobiva pri go-

spodih lekarjih: G. Plocell, U.

pi. Trnkoczy, M. Mardetschlä-

ger, J. Mayr.

velik

vojaški koncert

V hotelu „Južni kolodvor“

Začetek ob 8. uri zvečer. Vstop prost.

Prešernov * *

Jšče se dobro izvežbana
poštna in brzjavna
odpraviteljica
za večji urad na Spod. Štajerskem.
Kje — pove upravnštvo „Slov.
Naroda“. 2839—3

Dijaki

se sprejmejo na dobro hrano
in lepo stanovanje pri učiteljski
rodbini.
Izve se: Gorupove ulice
št. 4 vrata 3. 2819—3

5 kron in več zaslužka na dan!

ISčajo se osebe obeh spolov, ki bi pletle na naših strojih. —
Preprosto in hitro delo vse leto doma. — Ni treba znati ničesar. — Oddaljenost ne škodi nič in blago prodamo mi.
Družba pletilnih strojev za domače delavce
THOS. H. WHITTICK & Co.
Trst 156, Via Campanile 13. 2883—1

Pozor!

Zaradi drugega podjetja opustim svojo

manufaktурно trgovino

in bodovali odslej razprodajal po čudovito znižanih cenah vse v trgovini se nahajajoče predmete suknene modnega in perlnega blaga, platno za ruhe, najboljše civilne za matrace, kovtre, koče, preproge i. t. d.

S spoštovanjem

143—37 Franc Dolenc v Ljubljani, Stari trg št. 1.

Naznanilo.

Na mestni višji realki v Idriji se prične šolsko leto 1905/06
dne 18. septembra s sv. mašo v cerkvi pri sv. Trojici.

Vpisovanje v I. razred se vrši od 10.—15. septembra, sprejemne
izkušnje bodo dne 16. septembra.

V I., II., III., IV. in V. razred se bodo sprejemali učenci dne 15.
in 16. septembra.

Učenci, ki hočejo vstopiti v pripravljalni razred, naj se oglasijo dne
14. septembra.

Redni pouk se začne dne 19. septembra ob 8. dopoldne. 2888

Na idrijski mestni višji realki ne plačujejo učenci nobene sprejemnine niti
drugih denarnih prispevkov; tudi ni na zavodu nobene šolnine.

Ravnateljstvo mestne višje realke v Idriji.

TING-TING

zamori vse stenice z zalogo vred in ves drugi
mrčes.

Povsod naprodaj po 60 h; v 1/2, 1/4 in 5 literskih steklenicah ceneje. Brizgalka 20 h.
Glavna zalog v Ljubljani, Anton Kanc, drogerija 2624—4
Druga sredstva odločno zavračajo!

Stanovanja s hrano

kje v bližini dunajske ceste išče gospod
pri kaki samostojni ženski. — Ponudbe
z naznanilom cene pod „Merkur 30“
uprav. „Slov. Naroda“. 2867—2

2 dijaka

mlajša, iz boljših rodbin, se sprejmeta
na hrano in stanovanje. — Naslov
pove upravn. „Slov. Nar.“. 2788—3

Lepa mesečna soba
se takoj odda
na Franc Jožefovi cesti št. 5
v pritličju na levo. 2824—2

Učenec

iz poštene hiše in z dobrimi izpričevali
se takoj sprejme. Več pove J. Keber,
manufakturna trgovina v Ljubljani. 2805—3

Sprejme se takoj

blagajničarka
Kje — pove upravnštvo „Slov.
Naroda“. 2871—2

Dijaki

2 ali 3, in pa dijakinja dobrih rodbin
se sprejmejo na dobro domače hrano
in na lepo in suho stanovanje proti
ugodnemu plačilu. 2818—3

Kje, pove upravn. Slov. Naroda.

Lepo soinčalo stanovanje

s 3 sobami in pritiklinami ter s porabo
vrtu, se odda s 1. novembrom t. l. na
Kuhnovi cesti št. 23. 2832—2

Učenec

iz boljše rodbine, zmožen slovenskega
in nemškega jezika, se sprejme v

drogeriji Anton Kanc
v Ljubljani, Šelenburgove ulice 3.

3 dijaki

iz dobre hiše se sprejmejo v učiteljski
družini na hrano in stanovanje. Stanovanje
je obsežno in elegantno. Vestno
nadzorstvo in dobra hrana zagotovljena.

Vpraša se pri upravnštvo „Slov.
Naroda“. 2792—3

Dijak

iz boljše hiše (najraje realec ali pa
učenec iz ljudske šole) se sprejme
na stanovanje in hrano. Oskrba vse-
stransko popolna. Instruktor na razpolo-
lagu. — Vpraša se pri upravnštvo „Slov.
Naroda“. 2832—4

V stanovanje, na hrano in v skrbno
nadzorstvo sprejme učiteljeva rodbina

2 dijaka

z boljše hiše. — Imela bosta lastno,
zračno sobo.

Kje — pove upravnštvo „Slov.
Naroda“. 2855—2

V NOBENI SLOVENSKI HIŠI SE NE
BI SMELE POGREŠATI :

POEZIJE
□□□ DOKTORJA
FRANCETA □□□
PREŠERNA □□□
UREDL SKRIPT. L. PINTAR

ILUSTRIRANA IZDAJA, SEŠIT 5 K, V PLATNO
VEZAN 6 K 40 h, V USNJU VEZAN 9 K
LJUDSKA IZDAJA 1 K, V PLATNO VEZAN 1 K
40 h. NATISNILA IN ZALOŽILA IG. PL. KLEINMAYR
& FED. BAMBERG V LJUBLJANI. 2805—3
DOBIVAJO : SE PO VSEH KNJIGOTRŽNICAH. 2805—3

Viktor Bilowitzky

Julkka Bilowitzky rojena Klander

poročena

čudajužna

dne 6. septembra 1905.

2889

Posestvo naprodaj

na živahnem prostoru v Ljubljani

z dolgoletno, uvedeno trgovino z deželnimi pridelki, z gostilno z lastno
koncesijo in s pekarno, obstoječe iz dveh enonadstropnih hiš, obširnih
skladišč, lepih kleti, hlevom za osem konj in prostornega ter velikega dvo-
rišča z dvojnim vhodom.

Posestvo je poleg tega posebno pripravno za vsakršni obrat za trgovce in
obrtnike vsake vrste in se proda vse skupaj ali pa tudi posamezno pod ugod-
nimi pogoji. — Natančnejša pojasnila daje kupcem samim 2878—1

oblastv. koncesijonirana pisarna za promet z zemljinci

EDWARD BRACHTL v Ljubljani, na Sv. Petra nasipu št. 37.

„Grossol“

Patenčno uradno
zaboden pod št. 750.

za stare in nove strehe iz lepenke (Papp-
dächer) kakor tudi za pločevinaste strehe
(Blechdächer) najbolje krijoči in najtrpež-
nejši plesk sedanjega časa.

„Grossol“

je vlaknasta pleksalna tvarina za stare in nove
strehe iz lepenke, katera pri največji vročini
ne kipi in ne kaplja, pri mrazu pa ne poka in
ostane vedno elastična. Vse take strehe iz le-
penke, ki jih dosedaj ni bilo možno popraviti,
se dado z „Grossol-om“ za več let absolutno zgostiti.

se vporablja mrzlo in se ne potresa s peskom.
ne teče in ne kaplja. 2881—1

se ne trga in ne poka. Z „Grossol-om“ se maže
le vsakih 5 let in nadomešča novo kritje. Gorenie
lastnosti so nam potrdili često mnogi s priznali-
mimi pismi in prima spričevali.

Pripravne krtače za mazanje se dobe pri nas.
T ižiška (Monfalkone) tovarna oljnatih mazil ga vozove in kemičnih produktov

KOLLAR & BREITNER

tovarna za strešno lepenko, lesni cement, asfalt, kotran in grossol

Iržič (Monfalkone pri Trstu).

Varujte se pred slično se glasečim a manjvrednim ponarejanjem.

Išče se prostorna nemebovana soba

z velikimi prostimi okni proti severu.
Oglasil naj se prijavijo upravnštvo „Slov.
Naroda“ pod „J. K.“ 2727—6

Poštna pomožna

uradnica

pri uradu prvega razreda na Notranjskem, želi službeno mesto menjati.

Ponudbe sprejme upravnštvo „Slov.
Naroda“. 2846—2

Mizarske pomočnike

sprejme takoj ali tudi pozneje v stalno
stavbno in pohištveno delo pod jako
dobrimi pogoji 2443—6

Jakob Homovc
mehanično mizarstvo v Cerknici.

Trgovski vajenec

ki je dovršil nekaj gimnazijskih raz-
redov, se takoj sprejme v manufak-
turni trgovini 2888

Ferd. Sajovič v Kranju.

Pravým pokladem
pro všecky, kdo pobízejí v mládí onemoc-
něl, jest výtečné dílo:

Dra Retau-a Sebeochrana.
České vydání po 80em vydání německém, 8 27
měsíčky tétočte nepravrosti trpí, na tisíce lidí
vdečí dluh tomu své uzdravení. Lze je dostat u
nakladatelství firmy „Verlags-Magazin R.
v každém knihkupectví“.

Otvoritveno naznanilo!

V nedeljo, dne 10. septembra 1905. leta otvoritev nove
umetniške razstave

Panorama-Kosmorana

v Ljubljani, Dvorski trg 3, pod „Narodno kavarno“.

Stalna razstava odlikovanih izvirnih stereogramov na steklu.

Vsak teden nova serija. * * Potovanje po vesoljnem svetu.
Zanimivost prve vrste. * Električna razsvetljava.

Ogleda se lahko vsak dan od 9. do 12. ure dopoludne in od 2. do 9. ure zvečer.

Vstopnina 30 h. Dijaki, otroci in vojaki 20 h. — V abonenemu 10 vstopnic 2 K.
Dijaki, otroci in vojaki 1 K 50 h.

Od dne 10. do 17. septembra 1905. leta

Vzhodna Sibirija. Vladivostok. Preko- sibirska železnica. Amur. Irkutsk itd.

2880—1

C. kr. ravnateljstvo drž. železnice v Beljaku.

IZVOD iz VOZNEGA reda.

Veljaven od dne 1. junija 1905. leta.

ODHOD IZ LJUBLJANE juž. kol. PROGA NA TRBIŽ. Ob 12. uri 24 m ponoči osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Inomost, Monakovo, Ljubno, čez Selzthal v Aussee, Solnograd, čez Klein-Reifing v Steyr, v Linc, na Dunaj v Amstetten. — Ob 5. uri 07 m zjutraj osebni vlak v Trbiž ob 10. septembra od nedeljah in praznikov. — Ob 7. uri 5 m zjutraj osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selzthal v Solnograd, Inomost, čez Klein-Reifing v Linc, Budejevice, Plzen, Marijine vare, Heb, Francove vare, Karlove vare, Prago, Lipsko, čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 44 m dopoldne osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Dunaj, Solnograd, Inomost, Bregenec, Zelenava, Pariz. — Ob 3. uri 15 m popoldne osebni vlak v Podmart-Kropo, samo od nedeljah in praznikov. — Ob 3. uri 58 m popoldne osebni vlak v Trbiž, Beljak, Pontabel, Celovec, Franzensfeste, Monakovo, Ljubno, čez Klein-Reifing v Steyr, Linc, Budejevice, Plzen, Marijine vare, Heb, Francove vare, Karlove vare, Prago, Ljubljana-Linc-Praga direktni voz I. in II. razreda. — Lipsko, na Dunaj čez Amstetten. — Ob 10. uri ponoči osebni vlak v Trbiž, Beljak, Franzensfeste, Inomost, Monakovo (Ljubljana-Monakovo direktni voz I. in II. razreda). — PROGA V NOVO MESTO IN KOČEVJE. Osebni vlaki. Ob 7. uri 11 m zjutraj osebni vlak v Novo mesto, Straža, Toplice, Kočevje, pri 10. m popoldne istotako. — Ob 7. uri 11 m zvčer v Novo mesto, Kočevje. — PRIHOD V LJUBLJANO juž. kol. PROGA IZ TRBIŽA Ob 3. uri 23 m zjutraj osebni vlak z Dunaja čez Amstetten, Monakovo (Monakovo-Ljubljana direktni voz I. II. razreda). — Inomost, Franzensfeste Solnograd Linc, Steyr, Aussee, Ljubno, Celovec, Beljak. Ob 7. uri 12 m zjutraj osebni vlak v Trbiža. — Ob 11. uri 10 m dopoldne osebni vlak z Dunaja čez Amstetten, Lipsko, Karlove vare, Heb, Marijine vare, Prago (Praga-Linc-Ljubljana direktni voz I. in II. razreda), Plzen, Budejevice, Solnograd, Linc, Steyr, Pariz, Paris, Zelenava, Curb, Bregenec, Inomost, Zell ob jezeru, Lend-Gastein, Ljubno, Celovec, Smohor, Pontabel. — Ob 4. ur 29 m popoldne osebni vlak z Dunaja, Ljubno, Selzthal, Beljaka, Celovec, Monakova, Inomosta, Franzensfeste, Pontabla. — Ob 8. uri 06 m zvčer osebni vlak z Dunaja, Lipska Prague, Franzensfeste, Karlovih varov, Heba, Mar. varov, Plzen, Budejevice Linc, Ljubno, Beljaka Celovec, Pontabla, čez Selzthal ob Inomosta v Solnogradu. — Ob 9. ur 5 m zvčer iz Leseca Bleda samo od nedeljah in praznikov. — Ob 10. ur 40 m zvčer osebni vlak iz Trbiža ob 1. juniju do 10. septembra od nedeljah in praznikov. — PHOGA IZ NOVEGA MESTA IN KOČEVJA. Osebni vlaki. Ob 8. ur 44 m zjutraj osebni vlak iz Novega mesta in Kočevja, ob 2. ur 32 m popoldne iz Straže, Toplice, Novega mesta, Kočevje, ob 8. ur 36 m zvčer istotako. — ODHOD IZ LJUBLJANE drž. kol. V KAMNIK. Mešani vlaki: Ob 7. ur 28 m zjutraj, ob 2. ur 5 m popoldne, ob 7. ur 10 m zvčer. — Ob 10. ur 45 m ponoči samo od nedeljah in praznikov — PRIHOD V LJUBLJANO drž. kol. t2 V KAMNIK. Mešani vlaki: Ob 6. ur 49 m zjutraj, ob 10. ur 59 m dopoldne, ob 6. ur 10 m zvčer Ob 9. ur 55 m ponoči samo od nedeljah in praznikov. — Srednjevropski čas je za 2 min pred krajnjim časom v Ljubljani.

Učenci

iz boljših rodovin se sprejmejo na stanovanje in hrano pri uradniški vdovi. Lepo zračno stanovanje, vestno nadzorstvo. Klavir na razpolago.

Kje, — pove upravnštvo „Slov. Naroda“. 2828-2

Eden ali dva

dijaka

iz boljših rodovin se vzameta k učiteljski rodovini na stanovanje in hrano. Posebna soba. Klavir in kopelj na razpolago. — Naslov pove upravnštvo „Slov. Naroda“. 2847-2

Sode

vinske od 620 do 650 litrov vsebine proda po nizki ceni 2581-6

Fran Cascio
Vegove ulice štev. 10.

Citre

poučuje temeljito po več nego 40letni praksi

Josip Omuletz.

Prijave do konca septembra v Gosposkih ulicah št. 4, I. nadst. na levi. 2559-1

Ustanovljeno leta 1842.
ČRKOSLIKARJA, SLIKARJA
NAPISOV IN GRBOV 1587
BRATA EBERL
LJUBLJANA, Miklošičeva cesta št. 6.
Igrščeva ulica št. 6. —
Telefon št. 154.

Uradno dovoljena
že 15 let obstoječa
najstarejša ljubljanska
posredovalnica stanovanj in služeb

G. FLUX

Gosposke ulice št. 6 2876
priporoča in namešča le bolje
službe iskajoče vsake vrste

za Ljubljano in drugod. Potina
tukaj. — Natančnejše v pisarni. —
Vestna in kolikor možno hitra
postrežba zagotovljena.

Zunanjim dopisom je priložiti znamko za odgovor.

Ženitna ponudba.

Soliden 33 letni mladenič, uradnik s stalno službo, letno plačo čez 2000 H in penzijsko se želi oženiti s prijazno gospodično, večjo gospodinjstva, z imetjem več tisoč kron ali manj posetvom.

Resne ponudbe pod „Nada
33“ na upravnštvo, Slovenskega
Naroda“. Za tajnost
se jamči.

NOVO!
Jvan Cankar:
GOSPA JUDIT.

To najnovejše delo Cankarjevo bo gotovo zanimalo tem bolj, ker nekako že v povesti sami, se bo pa v predgovoru Cankar reagira na znano kritiko o svojem delu „Hiša Marije Pomočnice“ in branji svoje umetniško stališče. Izra Prešernove „Nove pisarje“ ni bila poznej več napisana nobena boljša in ostrešja satira. Da se je pokazal Cankar iznova tudi mojstra v slogu in jeziku, ni treba poudarjati. Knjiga je izšla v elegantni opremi, z izvirno risbo na naslovnem listu. 23-103

Cena: broš. 2 K; po pošti 2 K 10 V.; eleg. vez. 3 K 20 V.; po pošti 3 K 30 V.

Založništvo
L. Schwentner
v Ljubljani
Prešernove ulice št. 3.

C. kr. priv. tovarna za cement

Trboveljske premogokopne družbe v Trbovljah priporoča svoj pripoznato izvrsten Portland-cement v vedno jednakomerni, vse od avstrijskega društva inženirjev in arhitektov določene pred-dipse glede tlakovne in odporne trdote daleč nadključjujoči dobroti, kakor tudi svoje priznane izvrstne zavzemane.

Priporočila in spričevala
raznih uradov in načinovitejših tvrdk so na razpolago.

Centralni urad: 1119-23

Dunaj, I., Maximiljanstrasse 3.

FRAN CHRISTOPH-ov
svetli lak za tlá

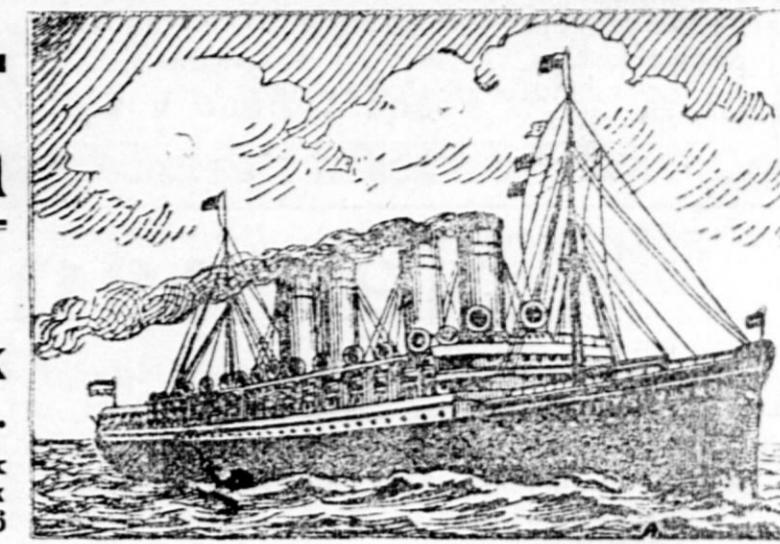
je brez duha, se hitro suši in dolgo traja.

v Ljubljani:

Anton Stacul in Brata Eberl.
V Škofji Loki: Matevž Žigon; v Kranju Fr. Dolenz;
v Postojni: C. Pikel.

1010-7

Hamburg-
= Amerika

Izvrstna sigurna vožnja z
brzoparniki
samo 6 dni samo
Pojasnila
se dajo povečkrat brezplačno.

FR. SEUNIG, Ljubljana

31 Dunajska cesta 31 zraven Strange

Nova tovarniška zaloge suknjenega, platnenega,
perilnega in modnega blaga

Jos. Petkosig
Stari trg štev. 4 * Stari trg štev. 4
Ljubljana
se priporoča za jesensko in zimsko sezono.
Vzorci se na zahtevo dopošljajo. Cene nizke. 2826-1

Razglas.

Uradno je konstatovano, da je v nekaterih obmejnih krajih naše države prikazala se kolera. Glede na današnje prometne razmere ni izključeno, da se ta bolezen, ki v danih okolišinah utegne postati strašna morilka, zanesi tudi v naše kraje. Zato se mi zdi potrebno, pravočasno vse potrebno odrediti, da se v slučaju nje nastopa v našem mestu odvrnejo od njegovega prebivalstva grozote, ki so v prejšnjih časih združene bile s kolerskimi epidemijami.

V ta namen sem pred vsem sestavil troje magistratnih komisij, ki imajo pregledati vse ljubljanske hiše in k njim spadajoča gospodarska poslopja, zato, da konštatujejo vse zdravstvene nedostatke in vse one okoliščine, ki bi v slučaju zaneseњa kolere v naše mesto utegnile pospeševati razširjenje iste. Te komisije bodo posebno pozornost obračale na stranišča, pisoirje, greznice in gnojnice; preiskovale bodo pa tudi stanovanja, ako niso prevlažna, prezadehla in nesnažna. Voditeljem komisij sem podelil pravico, v skrajno nujnih slučajih, kjer bi vsled sedanjih zdravstveno nedopustnih razmer utegnila groziti nevarnost, dajati obsežna naročila glede odprave takih razmer. Vsem tem naročilom je nemudoma ustrezati; mestni magistrat se bodo pa po posebnem organu sproti prepričaval, v koliko so se po voditeljih komisij dana naročila izvršila in bode proti nemarnikom postopal najstrožje.

Ker se bode to komisijonovanje, ki se začne že te dni, vršilo v interesu celokupnosti in vsakega posameznika, pričakujem, da bodo gospodje hišni posestniki, kakor tudi ostale stranke, voditeljem komisij radi šli na roke ter jim skušali v vsakem oziru olajševati njihovo nalogo.

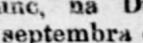
Sicer pa budi — kolikor toliko v pomirjenje — izrecno konštatovano, da so se zdravstvene razmere po prizadevanju mestne občine, katero je hvalevredno posnemala tudi cela vrsta hišnih posestnikov, v poslednjih letih prav znamenito zboljšale. V morebitnem boju proti koleri je to izrednega pomena. Treba je le še, da prebivalstvo zaupljivo izpoljuje navodila oblastev, ki se izdado v interesu javnega zdravstva in poglaviti del nevarnosti bode odstranjen.

Pridružijoč si v slučaju potrebe izdati po mestnem fizikatu posebna navodila glede obrambe pred pretečo epidemijo, priporočam danes posebno, naj se za pitje rabi izključno voda iz mestnega vodovoda in sicer neposredno iz pipe, torej ne že preje v kake posode natočena, ker pri taki vodi ni izključeno, da so se na katerikoli način zanesla vanjo komakterije.

2826-1

V Ljubljani, dne 5. septembra 1905.

Ustanovljeno 1862

Telefon 584.

Najstarejša tvornica

c. kr. dvorni

RUDOLF GEBURTH, Dunaj

VII. Kaiserstrasse 71, na voglu Burggasse. 2773-3

Specialni katalogi gratis in franko.

Zaloga ognjišč, štedilnikov in strojnih ognjišč za vsako porabo.

Vse vrste peči tudi s trajnim gorenjem.

Išče se 2860-2

Pred ponarejanjem se hrani z vzorcem in znamko.

učitelj ruščine

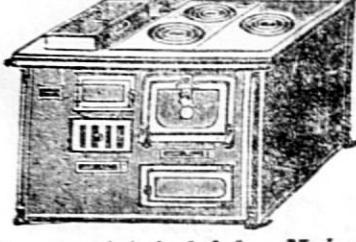
za privati pouk, dvakrat po 2 uru na teden. — Ponudbe pod naslovom „Ruščina“ na upravnštvo „Slov. Nar.“

ceno se predra velika

lesena baraka

ki se je v njej izvrševala gostilniška obrt in prodaja mešanega blaga. Baraka stoji v Podhomu pri Bledu pri gradnji Bohinjske železnice. — Več pove lastnik Anton Maver, založnik mengeškega piva v Lescah, Gorenjsko. 2825-2

Triumph-šteditna ognjišča

za gospodinjstva, ekonomije itd. dr. v vsakoršni izpeljavi. Že 30 let so najbolje priznana. Priznana tudi kot najboljši in najtrpežnejši izdelek. Največji prihranitev goriva. Specijaliteta: Šteditna ognjišča za hotele, gostilne, restavracije, kavarne itd. Ceniki in proračuni na razpolago. Glavni katalog franko proti dopolnjeni namki.

Tovarna za šteditna ognjišča „Triumph“
S. Goldschmidt & sin
Wels 18, Gorenje Avstrijsko.

Kavarna
„Iirija“
ob praznikih, sobotah
in nedeljah
vso noč odprta.
Fric Novak

kavarnar 73-43
Kolodvorske ulice št. 22.

„IVAL“

Zdravniško priporočena zdravilna zeliščna primes h kopelim za odrasle in otroke. Kopeli z „Ivalom“ delajo čudeže ob protutru, revmatizmu, živčnih bolezni, ženskih bolezni, ob pomankanju spanja, mrzlosti rok in nog, hipohondriji, bledičnosti, naduhu, ohromlosti, krčih, zamakanju postelje, za kožne bolezni, hemoroide, želodčne bolezni itd. Kopeli z „Ivalom“ jačijo živce, obnavljajo kri.

Pri ljudeh, ki se kopljajo z „Ivalom“, deluje kri in živčni sistem normalno, čuti se zblistijo, kar prozroči splošen dober počutek; duševna in telesna moč naraste, človek se čuti zdravega in srečnega in si s tem podaljša življenje, za največ ljudi prekratko.

Cena 3 škatljic za 3 kopeli 3.50 K.,

10 škatljic za 10 kopeli 12.- K., 20

škatljic za 20 kopeli 20 K. Od 10 škatljic naprej franko.

Razpošilja po povzetju ali če se pošije denar naprej 2617-2

M. Feith

DUNAJ VI. Mariahilferstrasse 45.

164-10

Julija Schaumanna
deželnega lekarstva v Stockeravi.

Mnogo let že izpričano dietetično sredstvo za pospeševanje prebavljajanje. Odstranjuje takoj želodčno kislino. Neprekošno za uravnanje in ohranjanje dobrega prebavljajanja.

Dobiva se v vseh roman. lekarstv. avstr.-ogrsko države.

Cena 1 škatljice K 1.75. Razpoljiva se po poštnem povzetju, da se naročita najmanj 2 škatljice.

Glavna zaloge: deželna lekarna JULIJA SCHAUMLANNA v Stockeravi.

Gospodična
ponuja glasovir in muzikalno teorijo. — Kje, pove upravnštvo „Slovenskega Naroda“. 2762-3

Sol za želodec

Dobra kuharica
je izšla
spisala Minka Vasičeva
v založništvu Lavoslava Schwentnerja v Ljubljani.

Dobiva se samo vezana; cena 6 K, po pošti 6 K 55 h.

Obsega na 576 straneh več nego 1300 receptov za pripravljanje zajokusnejših jedi domače in tuje kuhe, ima 8 fino koloriranih tabel in je trdno in elegantno v platno vezane.

Hvali jo vse: kuharica s svojega strokovnjaškega stališča, literarna kritika zaradi lepega, lahko umetnega jezika, fina dama zaradi njene lepe, pri slovenskih kuhrskej knjigah nenavadne opreme, in končno varčna ospodinja zaradi njene cene, ker ni nič dražja, nego znane nemške kuhrske knjige.

60-36

Pritlična hiša

v Metliku v najboljšem stanu, s prijaznim vrtom obdana, z vsemi potrebnimi prostori ter na jako ugodnem prostoru tik glavne ceste ležeča, se po nizki ceni takoj proda. Poleg hiše je tudi vodnjak z dobro pitno vodo.

Več se izve pri lastniku E. Fux star. v Metliku. 2808-3

Čudovita novost!

325 komadov za 2 gld.

Krasna ura z lepo verižico, točno idoča, za katero se daje dveletna garancija; zelo lepa laterna magica s 25 krasnimi podobami, zelo zabavno; 1 zelo elegantna broža najnovejše oblike, 1 lepa kravatna igla s simili briljantom, 1 krasen koljé iz orient. biserov, s patent. zaklepom, najmodernejši nakit za dame, 1 fin usnjat mošnječek, tako elegantni nastavek za smotke z jantarjem 1 garnitura ff. double-zlatih manšetnih in srajčnih gumbov s patent. zaklepom, 1 ff. niklast žepni nožek, 1 ff. toaletno zrcalo, belg. steklo v etuiju, 20 predmetov za dopsovanje in 80 raznih komadov, vse, kar se potrebujev hiši zastonj. Krasnih 325 komadov z uro, ki je sama tega denarja vredna, pošilja proti poštnemu povzetju za 2 gld. razpošiljalnica.

S. Kohane, Krakow

št. 223.

Ako ne ugaja, se denar vrne. 2873

Mnogo priznanih pisn.

KUNEROL

je dokazano prva in najboljša rastlinska mast, ki je kot najčišča jedilna mast

priznana od avtoritet.

Popolno nadomestilo za surovo maslo, svinjsko mast, maslo itd.

Zahtevajte „Kunerol“ v vsaki boljši prodajalnici. V kraju, kjer se „Kunerol“ še ne dobiva, posiljamo poskušne poštne škatle po okoli 5 kg brutto po 6 K 50 h za škatlo, franko na vsako avstro-ogrsko pošto proti povzetju. Za razpecalce po železnici v zavirkah po 1/4, ali 1 kg, zaboju pa od 10 kg naprej.

Za grosiste prednostne cene!

Brosura in zdravniška izpričevala zastonj.

Prva in najstarejša tovarna za rastlinsko mast

v monarhiji

Emanuel Khuner & sin

Dunaj XIV/2. Etablirana 1880.

C. kr. dvorni založnik

GRIČAR & MEJAČ

Prešernove ulice 9

LJUBLJANA

Prešernove ulice 9

Največja zaloge zgočovljenih oblek za gospode, dečke in otroke, velikanska izbira najnovejših modelov v konfekciji za gospe in deklice.

Posebnost: vsakovrstne zelo praktične obleke za šolarje po najnižjih cenah.

Zahtevajte pri nakupu

Schicht-ovo štedilno milo z znamko „jelen“.

Ono je zajamčeno čisto in brez vsake škodljive primesi. — Pore izvestno.

Kdo hoče dobiti zares jamčeno pristno, perlu neškodljivo milo, naj paži dobro, da bo imel vsak komad tisoč „SCHICHT“ in varstveno znamko „JELEN“.

Varstvena znamka.

Dobiva se povsod!

Ustje (Češko)

Juri Schicht

največja tovarna svoje vrste na evropskem kontinentu.

Ustje (Češko)

Samo v

Angleškem skladišču oblek

se dobe izvirni angleški

svršniki, športne suknje, ulsterji, derbyji, športne in sacco-oblike, tudi izvirni angleški raglani, napol dolgi paletoti, ovratniki, jopice, damske kostume, krila in mlčne bluze.

Največja izbira oblek za dečke in otroke.
Vse se prodaja po čudovito nizkih cenah.

O. Bernatovič
v Ljubljani, Mestni trg št. 5.

2870-2

Naznanilo!

Dne 15. t. m. ob 8. uri zjutraj
bo v Jesenicah na Dolenjskem pol ure od Brežic

velika razprodaja

in sicer bo na prodaj

24 lepih in debelih prašičev, 24 glav lepih krov in volov, konji, veliko ovsu, pšenice, koruze, ječmena, krompirja, 1000 centov sena, ekipaže, gospodarsko orodje in vozovi, sploh vsa premičnina.

Dalje bo naprodaj

dobra vinska posoda in 300 veder najboljšega
belega vina.

Dražba se vrši ob vsakem vremenu, in se nadaljuje tudi še prihodnjem danu.
Kupci se vljudočabijo.

2864-2

Pirker in tov.

Učne knjige
za vse srednje in ljudske šole
v najnovejših odobrenih izdajah,
pisalne in risalne ter druge šolske potrebščine
v najboljši kakovosti in po zmernih cenah
priporoča

L. SCHWENTNER
v Ljubljani 2830-2
Prešernova ulica št. 3.

Resnično

Kupuj pa „le v steklenicah“!

V Ljubljani pri gospodih:

Iv. Fabiana nasl. Fr. Kham.	Peter Lassanik.	Karl Planinšek.	Fran Stupica.
Anton Korbar.	Ant. Kanc, drog.	Alojzij Lileg.	A. Šušnik.
F. Grošelj.	Mihail Kaetner.	A. Mehle.	Ferd. Terdin.
Karl C. Holzer.	Edmund Kavčič.	M. E. Supan.	Uradniško kon-
Ivan Jebračin.	Henrik Kenda.	P. Mencinger.	sumno društvo.
Ant. Ječmnek.	Josip Kordin.	Josip Murnik.	A. Sarabon.
Leopold Jeran.	Anton Krisper.	J. Perdan.	Viktor Schiffer.
			M. Spreitzer.
			Anton Stacul.

Bled: Pavel Homann, Oton Wölfling.	Kranj: Fran Dolenc, Ivan Majdič, Karl Šavnik, le-karnar, pri sv. Trojici, J. Kroner, R. & E. Ross.	Radovljica: L. Fürsager, Fr. Homann, Oton Homann.	Postojališče cestne železnice vila SAMASSA.
Cronwell: Andrej Lackner, Karl Müller, B. Schweiger, Anton Zurec.	Idrija: A. Butar, Fran Kovač.	Sodražica: Ivan Levstik.	
Draga: F. Š. Turk.	A. Jelenec, Josip Se-petavec, Valentin Lapajne.	Štěka: J. C. Juvancič.	
Hrib: A. Butar, Fran Kovač.	Kamnik: B. Hayek, J. Kle-menčič, J. Koschier, Fr. Subeli.	Škofja loka: E. Burdych.	
Idrija: A. Jelenec, Josip Se-petavec, Valentin Lapajne.	Kočevje: F. Jonke nasl. R. Kot-ritnik, Fr. Loy, P. Petiče, J. Röthel, M. Rom, F. Schleifer, F. Góderer, F. Verderber.	M. Zigon.	
Kostanjevica: Alojzij Gač.	Novo mesto: Klašelj & Kon-dan, A. Pauser, F. Pietersky, I. Picek.	Travnik: G. Bartol.	
Krško: F. X. Aumann sin,	Polhov gradič: J. A. Leben.	Trebnje: Jakob Petrovič.	
Kranj: Fran Dolenc, Ivan Majdič, Karl Šavnik, le-karnar, pri sv. Trojici, J. Kroner, R. & E. Ross.	Postojališče: A. Ditrich, G. Pikel.	Ivan Zernatto.	
Ljubljana: A. Lackner, Karl Müller, B. Schweiger, Anton Zurec.	Tržič: Frid. Raitharek.	Tržič: M. Doganac.	
Maribor: F. Š. Turk.	Alojzij Persche.	Vipava: Vrhpolje: Fran Kobal.	
Murska Sobota: F. Š. Turk.	Ljubljana: Pred škofijo št. 21.	Vrhnika: D. Setinc, R. Rutner.	
Postojališče: A. Lackner, Karl Müller, B. Schweiger, Anton Zurec.	Postojališče: R. F. Mihelčič, Iv. Müller son.	Zagorje: R. F. Mihelčič.	
Radeče: F. Š. Turk.	Trebnje: Jak. Dorean.	Žužemberk: Jak. Dorean.	

Indajatelj in odgovorni urednik: Dr. Ivan Tavčar.

Največja zalogu navadnih do najfinajših
otroških vozičkov

In navedno do najfinajšo

žime.

M. Pakič

v Ljubljani.

Naznanil naročnikom se
pošilja s povzetjem.

Odlikan s častno diplomou in zlato ko-lajno na III. dunajski modni razstavi

1. maja 1904
pod pokrovit.
Nj. ces. in kr.
Visokosti pre-svetle gospe
nadvojvodinje
Marije Josipine.

P.CASSELMANN

krojaška obrt

v Ljubljani, Šelenburgove ulice štev. 3
se priporoča v izgotavljanje moških
oblek kakor tudi vseh avstr. uniform
po najnovješnem kroju.

Priznano solidno delo in zmerne cene.
Pristao angleško blago je v največji iz-
beri vedno v zalogi.

Ivan Jax in sin

v Ljubljani, Dunajska cesta 17
priporočata

svojo bogato zalogo

**Veliko zalogo
rokavic za dame
in gospode**

**kravat za gospode
toaletnega blaga**

dalje
ščetic za zobe, glavnikov,
dišav, mil itd. itd.
iz najbolje renomiranih
tovarn priporoča

Alojzij Persche

Ljubljana 37

Pred škofijo št. 21.

Klobuk slame
cylinder in čepice
in v velikih izberah
priporoča

Postojališče cestne železnice vila SAMASSA.

HLODI

Nova tovarna za lesne izdelke v Ljubljani kupuje skozi celo leto proti
gotovini sledeče hlode na kubični čevelj franko državni kolodvor Ljubljana:

Smrekove, jelkove in borove od 24 cm. debelosti naprej in vrsta I. II.

dolgori 4, 5, 6, 7 in 8 metrov K — 54 — 52

Bukove od 26 cm debelosti naprej, dolgori m 2-20 in m 4-40 K — 48 — 44

Hrastove od 28 cm debelosti naprej, dolgori od 2 m naprej K — 1 — 80

Ponudbe se sprejmejo za vsakršno število in je iste nasloviti na 787-43

TOVARNO ZA LESNE IZDELKE

Cesta na Rudolfov železnicu 47. Pisarna Šelenburgove ulice 6.

Za parkete in linolej!

Voščilo za pod, ki se briše mokro!

proizvaja svetel blešk brez glajenja!

Ohrani lesu naravno svetlo barvo.

Pušča 1/4 kg. K 2-30; pušča 1/2 kg. K 4-35.

Edina izdelovalca: Finster & Meisner, tvornica za lake, Monakovo.

Naprodaj imajo: v Ljubljani: Brata Eberl, Miklošičeva cesta, Ivan Jebračin,

Emonška cesta, M. Spreitzer, Stari trg. — V Kranju: Franc Dolenz in Peter

Majdič „pri Merkurju“. — V Novem mestu: Adolf Gustin. 2605-2

Naznanilo.

Čast mi je slavnemu občinstvu najvjudnej naznaniti, da sem si

osvojil dobro znani in nanovo renovirani

hotel pri „Zlatem jelenu“
(ai Cervo d' Oro)

zdržen s pivarno in restavracijo pri „Ledenici“
v Gorici, Ozka ulica hiš. štev. 7, 9, 11.

Ker je to podjetje že od nekdaj na najboljšem glasu, potrudil se
bom tudi jaz, vsem željam če obiskovalce mojega hotela in restavracije
kar najbolje postreči. Hotel stoji sredi mesta in je za cene gg.
potnike najbolj pripraven. Vse sobe so z novim pohištvo okusno opremljene. Cene zmerne. Omnibus k vsakemu vlaku. Kuhinja je v najboljših rokah.

Na blagoten obisk vabi najvjudnejne

Al. Rasberger, hotelir.

2803-3

25 Knjigoveznica

Fr. Breskvar

v Ljubljani

na Ribjem trgu

(poleg Frančiškanskega mostu)
priporoča cenj. p. n. občinstvu svoje
nanovo urejeno

tiskanje napisov za
trakové k vencem

napisov za društvene tra-
kove, za zastave itd.

in vse druga v to stroko spa-
dajoča dela.

Naročnikom zunaj Ljubljane raz-
pošiljam izgotovljena dela že s
prvim odhajajočim vlakom.

Cene zmerne, postrežba solidna in točna.

6

* Reklamne table
za trgovce, rokodelce,
obrtnike itd.

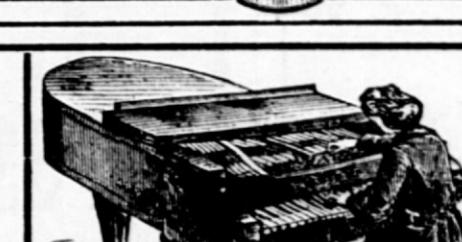
v raznih bavarh in velikostih.

Ker so tiskani napisi še enkrat
lepši, okusnejši in ličnejši, ka-
kar pa napisi iz nalepljenih
papirnatih črk in ker tudi niso
dražji, se nadejam od slav.
p. n. občinstva, zlasti pa od gg.
vrtovarjev in trgovcev, ki se
bavijo s prodajo trakov in ven-
cev, mnogo naročil, ki jih bom
vse izvršil v popolno zadovolj-
nost cenjeniu naročnikov.

Cene zmerne, postrežba
solidna in točna.

Ustanovljena 1880.

Postajališče cestne železnice
vila SAMASSA.

Ustanovljena 1880.

Postajališče cestne železnice
vila SAMASSA.

**Prva največja in najstarejša
zaloga klavirjev v Ljubljani**

Florijanske ulice štev. 42.

Usojam se čast. p. n. občinstvu naznaniti, da oddam od danes naprej vse klapirje in pianine po najnižji cenai. Klavirji so iz zaloge najbolj renomiranih dunajskih firm in niso kramarsko blago.